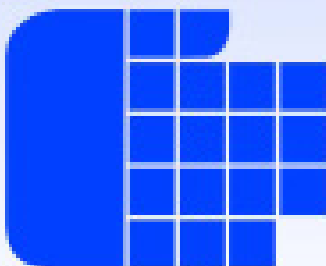

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 4 (103), юли 2023 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода май и юни 2023 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
КЗЛД предостави на Народното събрание и на Европейската комисия ежегодната обобщена статистическа информация по ЗЕС	3
КЗЛД изгражда система за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения	4
КЗЛД награди отличените участници в студентския конкурс за есе	5
КЗЛД бе домакин на практическо обучение на студенти от Югозападния университет “Неофит Рилски”	6
Участие на КЗЛД в мисия по оценка по Шенген на Република Финландия	7
Състоя се 31-та Конференция на европейските органи по защита на данните	9
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	10
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	49

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КЗЛД ПРЕДОСТАВИ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ И НА ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ ЕЖЕГОДНАТА ОБОБЩЕНА СТАТИСТИЧЕСКА ИНФОРМАЦИЯ ПО ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

На 5 май 2023 г. КЗЛД предостави на Народното събрание обобщена статистическа информация за предходната календарна 2022 година относно случаите на предоставяне на трафични данни на компетентните органи за нуждите на националната сигурност и за предотвратяване, разкриване и разследване на тежки престъпления, както и за осъществяване на операции по издирване и спасяване на лица. И през 2023 година, както и през всички предходни, КЗЛД изпълни в срок задължението си ежегодно, до 31 май да предостави тази информация на Народното събрание и на Европейската комисия в изпълнение на разпоредбата на чл. 261а, ал. 5 от Закона за електронните съобщения.

Информацията е изготвена въз основа на постъпилите данни от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги относно:

- броят случаи, при които са били поискани и съответно предоставени или непредоставени данни;
- броят случаи, при които са били поискани и съответно предоставени или непредоставени данни според вида на услугата („данни относно фиксирани мрежи или услуги“, „данни относно мобилни мрежи или услуги“ или „данни от интернет услуги“);
- броят случаи, при които са били поискани и съответно предоставени или непредоставени данни според времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която е поискано предаването на данните („0-3 месеца“, „3-6 месеца“ и „6-9 месеца при удължаване на срока на съхранение на данните по чл. 251е, ал. 7 от ЗЕС“).

По данни от Публичния регистър на предприятията, уведомили Комисията за регулиране на съобщенията за намеренията си да осъществяват обществени електронни съобщения (чл.33, ал.1, т.1 от ЗЕС), броят на предприятията към 19.04.2022 г. е **1110**. През 2022 г. **97 предприятия са подали в КЗЛД** ежегодна статистическа информация, което е под 10% от общия брой задължени субекти. Това е трайна тенденция, която би могла да се обясни с погрешното разбиране на задължените предприятия, че законовото им задължение възниква единствено при наличие на конкретни искания за достъп до информация през отчетната година.

От подадите информация 97 предприятия, 25 съобщават за поискана от тях информация за трафични данни.

През 2022 г. е предоставена 98,84% от поисканата информация и се запазва тенденцията случаите на непредоставена информация да е около 1 %. По информация от най-големите предприятия, които основно са адресат на искания за достъп до трафични данни, най-честите причини за непредоставена информация, са искания, които не са оформени по законовия ред, искания извън посочените в ЗЕС срокове или искания, подадени от неоторизирани субекти. Може да се приеме, че системата за предоставяне на достъп до трафични данни за целите на националната сигурност и борбата с престъпността работи ефективно.

Запазва се тенденцията, случаите на поисканата и предоставена информация за „Данни относно мобилни мрежи или услуги“, да е доминираща в сравнение с другите видове услуги – 98 %.

Запазва се тенденцията мнозинството от исканията да са за време на задържане (т.е. времето, изтекло от началната дата на съхранението до датата, на която компетентните органи са поискали предаването на данните) до 3 месеца – 59%.

КЗЛД отчита бъдещите предизвикателства и тенденции за развитие в рамките на ЕС като посочва, че настоящите тенденции в развитието на сектора са свързани с постигането на по-висока степен на предвидимост на регулаторната рамка и правни разпоредби, отчитащи съвременните технически достижения. Към момента продължава обсъждането на Предложението за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно зачитането на личния живот и защитата на личните данни в електронните съобщения и за отмяна на Директива 2002/58/ЕО (Регламент за неприкосновеността на личния живот и електронните съобщения), чиято основна цел е осигуряването на високо ниво на защита на неприкосновеността на личния живот на ползвателите на електронни съобщителни услуги и еднакви условия на конкуренция за всички участници на пазара.

На общоевропейско ниво продължават активните действия по приемане на актовете, които подпомагат постигане целите на Европейската стратегия за данните от 2020 г., която поставя акцент върху процеса на преобразуване на икономиката и обществото чрез цифровите технологии. Данните са в центъра на тази трансформация и тя засяга всички действащи сектори, както и всекидневния живот на всички европейци. Прегледът на сега действащото законодателство включва постигането на целите на Стратегията за цифров единен пазар на Европейския съюз (ЕС) и гарантира съгласуваност на предложените разпоредби с Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679).

КЗЛД ИЗГРАЖДА СИСТЕМА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА, ПОДАВАЩИ СИГНАЛИ ИЛИ ПУБЛИЧНО ОПОВЕСТЯВАЩИ ИНФОРМАЦИЯ ЗА НАРУШЕНИЯ

На 4-ти май 2023 г. влезе в сила **Законът за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (ЗЗЛПСПОИН)**. Законът се прилага от същата дата от всички задължени субекти, с изключение на работодателите в частния сектор, които имат между 50 и 249 работници или служители, като за тях законът се прилага **от 17 декември 2023 г.** ЗЗЛПСПОИН въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза, изменена с Регламент (ЕС) 2020/1503.

ЗЗЛПСПОИН урежда условията, редът и мерките за защита на лицата в публичния и в частния сектор, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения на българското законодателство или на актове на Европейския съюз, които застрашават или увреждат обществения интерес и правото на Европейския съюз, както и редът и условията за подаване и разглеждане на такива сигнали или публично оповестена информация. Основната цел е гарантиране на ефективна защита на лицата, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения, станала им известна при или по повод изпълнение на трудовите или служебните им задължения или в друг работен контекст.

Законът възлага на КЗЛД да действа като централен орган за външно подаване на сигнали и във връзка с това ѝ вменява редица задължения, които следва да бъдат извършени в определени срокове. На 10 март 2023 г. Комисията прие „**Пътна карта**“, която очертава основните етапи по въвеждането на системата за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения. В съответствие със сроковете, определени в закона, Пътната карта очертава 4 основни времеви етапа и детайлизира конкретните и належащи задачи, произтичащи от него. Общото на всички етапи е извършването на информационна дейност, която да подпомогне разбирането на смисъла и духа на този закон.

Във връзка с това, както и за да отговори на множество запитвания, отправени към институцията, КЗЛД създаде на своя институционален сайт в раздела „Разяснителни материали по ЗЗЛПСПОИН“, подраздел „Често задавани въпроси по ЗЗЛПСПОИН“.

Материалът обхваща няколко насоки от въпроси, като първата такава е свързана с уточняването на това кой сигнал попада в обхвата на закона, кой и за какви нарушения може да подава сигнал по ЗЗЛПСПОИН, как се разграничава сигнал, подаден по реда на този закон от жалба за нарушени лични права и т.н. Уточнява се кой е задължен субект по чл.12 от ЗЗЛПСПОИН и какви са неговите отговорности относно изграждане и поддържане на вътрешен канал за подаване на сигнали. Посочени са основни процедурни правила по отношения на приемането, регистрирането и обработването на сигнал от задължените субекти по чл. 12. Отговорено е на конкретни въпроси, свързани с изграждането от задължените субекти на вътрешни канали за подаване на сигнали, както и използването на общ канал от няколко задължени субекта. В няколко конкретни въпроса се третира функциите на служителите за приемане, регистриране и разглеждане на сигнали, както и се отговаря на въпроса кой може да бъде определен за такъв служител и в кои случаи това може да се възложи на външно лице. Изяснена е ролята на получаване на Уникален идентификационен номер (УИН), който се дава от КЗЛД и чиято основна цел да има индивидуализация и проследимост на всеки подаден по ЗЗЛПСПОИН сигнал, независимо по какъв канал е бил подаден. Изяснен е и въпросът за срока на защита, както и дали мерките за защита по този закон може да възпрепятстват изпълнението на законови задължения и/или правомощия на правоприлагащите и правоохранителните органи.

Този информационен материал има за цел да даде разяснения по принципни въпроси по приложението на ЗЗЛПСПОИН и подлежи на постоянно актуализиране и допълване, при което се отчитат както постъпващите въпроси от граждани и задължени субекти, така и развитието на практиката по приложението на закона.

Следете тази информация на нашия сайт в раздел „Разяснителни материали по ЗЗЛПСПОИН“, подраздел „Често задавани въпроси по ЗЗЛПСПОИН“ – [тук](#).

КЗЛД НАГРАДИ ОТЛИЧЕНИТЕ УЧАСТНИЦИ В СТУДЕНТСКИЯ КОНКУРС ЗА ЕСЕ

През 2020 година КЗЛД постави началото на ежегодно провеждане на студентски конкурс за есе по тема, свързана със защитата на личните данни. Конкурсът се обявява ежегодно по случай 28 януари – Деня за защита на личните данни, и е първата по рода си ежегодна инициатива, организирана от национален орган по защита на данните на територията на Европейския съюз. Инициативата цели приобщаване на младите хора към търсенето на решения на предизвикателствата пред защитата на личните данни в контекста на дигитализацията и глобализацията, обхващащи всички сфери на живота. През 2023 г. традиционният студентски конкурс за есе бе организиран от Комисията за защита на личните данни съвместно с Кариерния център на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Тема на есето бе „Особености в защитата на личните данни в електронна среда – научените уроци след две години пандемия“. Последните години бяха предизвикателство не само за здравеопазването, но и за всички обществени системи. Ускореното внедряване на нови технологични решения доведе до преодоляване на предизвикателствата, свързани със задължителната дистанция и избягване струпването на хора на едно място. Същевременно, нашите навици, задължения, дори самите ние станаме „по-цифрови“ – в работата, в обучението, в комуникацията като цяло и дори в заниманията в свободното време.

В тазгодишното издание на ежегодния студентски конкурс очакванията към участниците бяха да споделят виждането си по следните въпроси: годините на пандемия отразиха ли се и по какъв начин на способите ни за комуникация; работна среда; културен и социален живот; това по какъв начин е относимо към защитата на личните данни; ежедневието с електронна среда поставя ли нови предизвикателства пред осигуряването на висока степен на защита на личните данни и ако да в какво се изразяват тези предизвикателства; по какъв начин следва да бъдат защитавани неприкосновеността

на личния живот в електронна среда; участниците в конкурса упражняват ли и по какъв начин правата си по законодателството за защита на личните данни; какви съвети като субекти на данните имат към лицата, които обработват личните им данни, както и към надзорните органи по защита на данните.

За участие в конкурса бяха поканени всички студенти в последните три години от обучението във висше училище, а обявената награда бе включване в програма на КЗЛД за платен стаж в Комисията.

Както всяка година, етапите на провеждане на конкурса бяха два - електронно кандидатстване с есе и презентация пред конкурсната комисия.

Конкурсната комисия отличи две есета и ги класира по следния начин:

- На първо място - **Пламена Янчева** – студентка в V курс, специалност „Право“, УНСС;
- На второ място - **Борислава Савова** – студентка в III курс, специалност „Публична администрация“, СУ „Св. Климент Охридски“.

На състоялата се на 22 юни 2023 г. церемония, отличените студенти бяха приети в зала „Заседателна“ на КЗЛД от председателя на Комисията – Венцислав Караджов, който им връчи грамоти и отправи предложението за реализиране на обявения стаж в КЗЛД.

КЗЛД БЕ ДОМАКИН НА ПРАКТИЧЕСКО ОБУЧЕНИЕ НА СТУДЕНТИ ОТ ЮГОЗАПАДНИЯ УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“

В съответствие със задълженията и правомощията ѝ по Закона за защита на личните данни, КЗЛД организира, координира и провежда обучения в областта на защитата на личните данни. Това е отговорна задача с постоянен характер и за изпълнението ѝ изключително голям принос има изпълнението на проекти с национално и европейско финансиране.

На 2 юни 2023 г. КЗЛД бе домакин на практическо обучение за студенти от четвърти курс – магистърска степен по специалностите „Право“ и „Международни отношения“ на Югозападния университет „Неофит Рилски“, полагащи изпит по учебната дисциплина „Защита на личните данни в ЕС и трети държави“. Обучение се проведе в рамките на дисциплината „Защита на личните данни в ЕС и трети държави“ и Споразумението за сътрудничество между ЮЗУ „Неофит Рилски“ и КЗЛД. Дисциплината се изучава в рамките на проект „Европейска защита на данните: пост-пандемични ефекти и нови измерения“. Проектът се изпълнява с финансовата подкрепа на Програма „Еразъм+“ 2021-2027 г., действие по инициативата „Жан Моне“ в областта на висшето образование.

Студентите бяха запознати с дейността и организацията на Комисията за защита на личните данни и работата на нейните специализирани дирекции от съответните ръководители. Фокус в представянето беше поставен върху производствата пред КЗЛД. Конкретни казуси от практиката по прилагане на механизмите за сътрудничество и съгласуваност, както и цялостната дейност на Европейския комитет по защита на данните, бяха обект на внимание на младите участници.

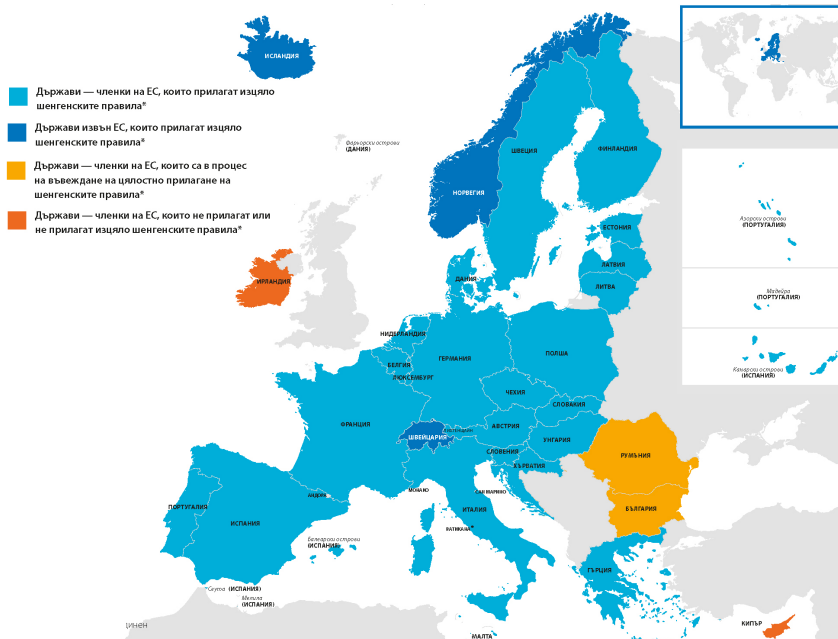
При връчването на сертификатите за успешно участие в практическото обучение председателят на КЗЛД – Венцислав Караджов, отбеляза: „Удоволствие е да видиш млади хора, които проявяват интерес към работата на публичните институции и особеностите които я съпътстват. Поздравления за вашия избор и за успешното Ви участие в организираното от Комисията практическото обучение по защита на личните данни в ЕС и особеностите при трансферите на данни в трети държави. Радвам се, че Правно-историческия факултет на Югозападния университет „Неофит Рилски“ управлява така успешно въвеждането на задължително избираемата дисциплина „Защита на личните данни в ЕС и трети държави“ в специалностите Право, Национална сигурност, Международни отношения и Финанси. Изучаването на подобна дисциплина от студентите безспорно е във Ваша полза за бъдещото Ви развитие, както в личен, така и в професионален план. Теоретичната подготовка, която получавате по време на лекциите, Ви дава необходимата подготовка и знания за работа в областта на защитата на личните данни, но, за да се изградите като добри специалисти безспорно имате нужда и от практическа подготовка.“

УЧАСТИЕ НА КЗЛД В МИСИЯ ПО ОЦЕНКА ПО ШЕНГЕН НА РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ

В периода от 4 до 9 юни 2023 г. се проведе мисия за оценка по Шенген на Република Финландия в областта на защитата на личните данни. Водещ експерт на тази проверка бе представител на българския надзорен орган по защита на данните.

Оценката по Шенген в областта на защитата на личните данни се провежда на основание чл. 19 от Регламент (ЕС) 2022/922 от 9 юни 2022 година за създаването и функционирането на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на Регламент (ЕС) 1053/2013. Проверката се извършва в съответствие програма, изготвена от страна на Европейската комисия и на оценяваната държава.

На проверки за оценка по Шенген подлежат държавите, които са членки на Шенген. Съществуват няколко вида оценки: периодична (включена е в многогодишната, както и в годишната

програма за оценка), внезапна (не е включена в многогодишните и годишните програми за оценка, а целта е да се провери прилагането на достиженията на правото от Шенген от една или повече държави членки в една или повече области на политиката) и тематична оценка (включена е в годишната програма за оценка, като целта е да се осигури анализ на законодателството или практиките на държавите членки при прилагането на достиженията на правото от Шенген или на прилагането на определени части от тези достижения в няколко държави членки). Подлежащите на оценка области са: управление на външни

граници, връщане, обща визова политика, полицейско сътрудничество, шенгенска информационна система и защита на личните данни.

В рамките на проверката на Република Финландия, националният надзорен по защита на данните е предоставил информация за независимостта на надзорния орган по отношение на правомощията му за надзор върху Шенгенската информационна система и Визовата информационна система, повишаването на осведомеността, правата на физическите лица, цялостната му организация, правомощия и компетентност. Посетен е полицейски участък където проверяващите са запознати със структурата, правомощията, компетентността по отношение на ШИС, както и правата на физическите лица. Посетено е Националното бюро по разследване и Бюрото СИРЕНЕ, където са разгледани организационната структура на органите, които са отговорни за управлението на Н.ШИС, сътрудничеството между тях и органите, използващи инфраструктурата на Н.ШИС и Н.ВИС в контекста на обработването на лични данни, предприетите мерки за сигурност, одити, провеждането на обучения на техния персонал, както и начина, по който се гарантира упражняването на правата на физическите лица. Проведена е среща на летището на Хелзинки, където експерти от службата по граничен контрол са предоставили информация за граничните проверки, осъществявани на първа и втора линия, както и издаването на визи на границата. От Министерство на външните работи са запознали проверяващия екип с организационната структура на органите, отговорни за процедурите по издаване на шенгенски визи и сътрудничеството с външните доставчици на услуги, както и това между органите, които са отговорни за цялостната процедура по издаването на такъв вид визи, администрирането на Н.ВИС и нейната инфраструктура, мерките за сигурност, извършваните одити, ролята на длъжностното лице по защита на данните, правата на физическите лица и начините, по които те биха могли да ги упражнят.

Оценката по Шенген приключва с проект на доклад, съдържащ информация, предоставена в рамките на мисията, както и заключения и препоръки на проверяващия екип. В последствие се изготвя един подробен доклад за оценка на приложението на достиженията на правото на Шенген във всички оценявани области.

Участието на представители на КЗЛД в мисиите за оценки по Шенген е предпоставка за споделяне на добри практики в областта на защитата на личните данни и възможност за повишаване на авторитета на институцията в областта на достиженията на правото от Шенген.

СЪСТОЯ СЕ 31-ТА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОРГАНИ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 10 до 12 май 2023 г. в Будапеща се състоя 31-та Конференция на европейските органи по защита на данните (т.нар. „Пролетната конференция“). Целта на това ежегодно събитие е насърчаване на практическото сътрудничество и обмен на най-добри практики между неговите членове. Представители на българския надзорен орган бяха неговият председател Венцислав Караджов и началникът на отдел „Международно сътрудничество и управление на проекти“, Христо Аламинов.

През първите два дена се проведеха закритите сесии на Конференцията, предназначени за нейни членове, а в последния ден, за пръв път в историята на Конференцията бе организирана открита сесия за представители от публичния сектор, бизнеса, неправителствените организации и академичните среди. Организаторите бяха подбрали три основни теми за закритата сесия и една – за откритата.

Първата тема бе посветена на новите технологии – оценка на социалните въздействия от използването на нови технологии в различни области. Отчетено бе, че технологиите позволяват използването на лични данни в безпрецедентен мащаб и преобразяват както икономиката, така и социалния живот. Подчертано бе, че поради скоростта на технологичните промени понякога е трудно да се реагира бързо и да се оценява въздействието им върху ежедневието. Разгледани бяха тези въздействия върху хората - тяхното мислене, човешки взаимоотношения, върху начина, по който функционира обществото.

Един от фокусите на Конференцията бе регулацията за конкуренцията. Целта на този панел бе да бъдат представени взаимовръзките между правилата за защита на конкуренцията и правото на защита на личните данни, както и да се идентифицира как тези две области на правото могат да се подкрепят взаимно и да са от полза за обществото. През последните десетилетия обработването и използването на лични данни нарасна до такава степен, че има значително икономическо въздействие с огромни печалби. Операциите по обработване на лични данни могат да осигурят голямо конкурентно предимство за компаниите и хората. Същевременно, възниква въпросът дали достъпът до тези данни се получава при справедливи условия и дали все още има шанс за лоялна конкуренция. На Конференцията бе подчертано, че надзорните органи, които прилагат правилата за защита неприкосновеността на личния живот и конкуренцията, трябва да действат по единен начин, за да постигнат справедливост както в конкуренцията, така и при обработването на лични данни.

Една панелна дискуссия бе посветена на предоставяне на актуална информация за съдебни решения - за най-важните случаи на съдилищата в Страсбург и Люксембург, като бе отбелязано, че съдебната практика на Европейския съд и Европейския съд по правата на човека е област, в която е трудно да се поддържа бързо темпо. Разгледани бяха добри практики и казуси от сътрудничеството в правоприлагането между държави във и извън ЕИП. Целта бе да се сподели опит, натрупан в сътрудничеството по правоприлагане между държави извън сътрудничеството по Общия регламент относно защитата на данните.

В последния ден на Конференцията се състоя „Открита сесия“, чиито фокус бе темата за Длъжностните лица по защита на данните (ДЛЗД). Безспорна е ролята в рамките на техните организации за постигане на съобразена с изискванията за поверителност среда. Компетентността и отношението на ДЛЗД могат да изградят или да нарушат стандарта за защита на данните на една организация. Ако тези позиции се заемат от висококвалифицирани професионалисти, спазването на правилата за защита на данните ще бъде по-добро и по този начин ще се облагодетелства обществото.

На Конференцията бе подчертано, че ДЛЗД трябва да си сътрудничат с органите за защита на данните, като и двете страни могат да спечелят от тази връзка. Споделени бяха добри практики в обучението на ДЛЗД. Подчертано бе и значението на добре развитите мрежи на ДЛЗД за поддържане на актуални информация, знания, ноу-хау и най-добри практики.

Традиционно Пролетната конференция завърши с приемането на резолюции от обсъжданията. Тази година бяха приети три резолюции: Резолюция относно необходимостта от засилено сътрудничество в областта на защитата на данните и конкурентното право, Резолюция за акредитиране на Органа за защита на данните на Сан Марино като член на Конференцията на европейските органи за защита на данните със статут на Национален орган за защита на данните и Резолюция за преразглеждане на Правилата за дейността на Конференцията.

Чрез Резолюцията относно необходимостта от засилено сътрудничество в областта на защитата на данните и конкуренцията националните надзорни органи по защита на личните данни, членове на Конференцията, се ангажират да работят за засилено сътрудничество в постигането на напредък както в защитата на основните права на неприкосновеност на личния живот, така и в защитата на личните данни и в честната конкуренция, като задълбочат сътрудничеството и обмена на информация с органите по защита на конкуренцията. Вносителите на Резолюцията бяха домакините на Конференцията – Националният орган по защита на данни и свободата на информация на Унгария и Комисията за защита на личните данни на Република България, подпомагани от Европейския надзорен орган по защита на данните и Норвежкия орган по защита на личните данни.

КЗЛД стана част от постоянния Управителен комитет на Конференцията, като в следващите две години представители на българския надзорен орган ще бъдат ангажирани активно с институционалното изграждане и годишните издания на Пролетната конференция.

Следващата, 32-а пролетна конференция ще се проведе в Латвия през 2024 г.

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На състоялото се на 24 май 2023 г. заседание Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) прие окончателните текстове на Насоки 04/2022 относно изчисляването на административните глоби и на Насоки 03/2021 относно прилагането на член 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД.

Насоки 04/2022 за изчисляване на административните глоби включват хармонизирани „отправни точки“ и имат за цел да уеднаквят методологията, която органите за защита на данните използват при изчисляване на налаганите от тях глоби. Вземат се предвид три елемента: категоризиране на естеството на нарушенията, тяхната тежест и оборота на съответния бизнес. Насоките определят методология от 5 стъпки, като се взема предвид броят случаи на наказуемо деяние, което е възможно да доведе до множество нарушения; началният момент за изчисляване на глобата; утежняващи или смекчаващи фактори; законови максимуми на глобите; спазване на изискванията за ефективност, възпиращ ефект и пропорционалност.

След проведената обществена консултация към насоките е добавен анекс, съдържащ таблица, обобщаваща методологията, както и два примера за практическо приложение. Както е обяснено, таблицата и примерите са само за илюстрация и трябва да се четат заедно с насоките. Тези насоки са важно допълнение към рамката, която ЕКЗД изгражда за по-ефективно сътрудничество между органите по защита на данните по трансгранични случаи, което е стратегически приоритет за ЕКЗД.

На същото заседание ЕКЗД прие и окончателен вариант на **Насоки 03/2021 за прилагане на чл. 65, параграф 1, буква а)**. Насоките имат за цел да очертаят основните етапи на процедурата по чл. 65 и да изяснят компетентността на ЕКЗД при приемане на решения със задължителен характер на

основание чл. 65, параграф 1, буква а) от ОРЗД. След проведената обществена консултация насоките бяха изменени, за да се въведат пояснения и да бъдат отразени последните развития, като например приемането на Насоките на ЕКЗД относно прилагането на чл. 60 от ОРЗД, както и промените в процедурния правилник на ЕКЗД. Беше добавено и резюме.

Представени бяха темата и контекста на проекта за **Насоки за използване на технологии за откриване, премахване и докладване на онлайн сексуално насилие над деца**. По този проект са проведени консултации и дискусии на ниво подгрупи и по някои аспекти са изразени различни позиции. На заседанието бе решено проектът на насоките да бъде отнесен до подгрупата по стратегически въпроси, за да се справят с неуредените въпроси и да се намери компромис преди повторното разглеждане на текстовете. Тъй като вече има подадени жалби до някои национални надзорни органи, бе предложено да се обединят усилията за намиране на обща позиция и възприемане на хармонизиран подход по отношение на задължението за създаване на акаунт за извършване на онлайн покупки като обичайна практика в сектора на електронния маркетинг.

На 24 май бяха избрани нови председател и заместник-председател на ЕКЗД. Ану Талус, която е председател на финландския надзорен орган, бе избрана за председател на ЕКЗД, а председателят на кипърския надзорен орган Ирини Николеду бе избрана за заместник председател. Тези позиции имат 5-годишен мандат.

На състоялото се на 21 юни заседание **ЕКЗД прие образец на формуляр за жалба**, за да улесни подаването на жалби от физически лица и последващото обработване на жалби от органите за защита на данните (ОЗД) в трансгранични случаи. По думите на председателя, Ану Талус: „Образецът е един от ангажиментите, които членовете на ЕКЗД поеха на срещата си на високо ниво през април 2022 г. във Виена за засилване на сътрудничеството между ОЗД. Това ще улесни трансграничния обмен на информация между ОЗД относно жалби и ще помогне на органите да спестят време и да разрешават по-ефективно трансграничните случаи.“

При разработването на шаблона са взети предвид съществуващите различия между националните закони и практики. Националните органи ще го използват на доброволна основа и могат да го адаптират към своите национални изисквания. Шаблонът може да се използва както за случаи, когато жалбата е подадена лично от физическото лице, така и за случаи, когато жалбата е подадена от някой друг, а именно законен представител, лице, действащо от името на физическото лице, или лице, действащо по собствена инициатива. Освен това ЕКЗД разработи образец на потвърждение за получаване, който има за цел да предостави на жалбоподателя обща информация за следващите стъпки след подаване на жалбата и в който се подчертава правото на ефективна съдебна защита срещу правно обвързващо решение на орган по защита на данните.

На същото заседание ЕКЗД прие **окончателна версия на Препоръките относно заявлението за одобрение и относно елементите и принципите, съдържащи се в Задължителни фирмени правила на администраторите (BCR-C)**. BCR-C са инструмент за трансфер, който може да се използва от група предприятия или предприятия, участващи в съвместна икономическа дейност, за трансфер на лични данни извън Европейското икономическо пространство към администратори или обработващи лични данни в рамките на същата група. BCRs създават изпълними права и определят ангажименти за установяване на ниво на защита на данните, което по същество е равностойно на предвиденото в ОРЗД. Понастоящем се разработва втори набор от препоръки за обработващите лични данни (BCR-P).

Документът актуализира съществуващата версия на тези препоръки, която съдържа критерии за одобрение на BCR-C и ги обединява със стандартния формуляр за кандидатстване за BCR-C. Целта им е да:

- предоставят актуализиран стандартен формуляр за кандидатстване за одобрение на BCR-C;
- изясняват необходимото съдържание на BCR-C и предоставят допълнителни обяснения;

- правят разграничение между това, което трябва да бъде включено в BCR-C и това, което трябва да бъде представено на водещия орган за защита на данните при кандидатстване за одобряване на BCR.

Препоръките се основават на споразуменията, постигнати от органите за защита на данните в хода на процедурите за одобрение на различни BCR, от влизането в сила на ОРЗД. Препоръките предоставят допълнителни насоки и имат за цел да осигурят равни условия за всички кандидати за BCR. Препоръките също така привеждат съществуващите насоки в съответствие с изискванията на решението на Съда на ЕС по делото Schrems II.

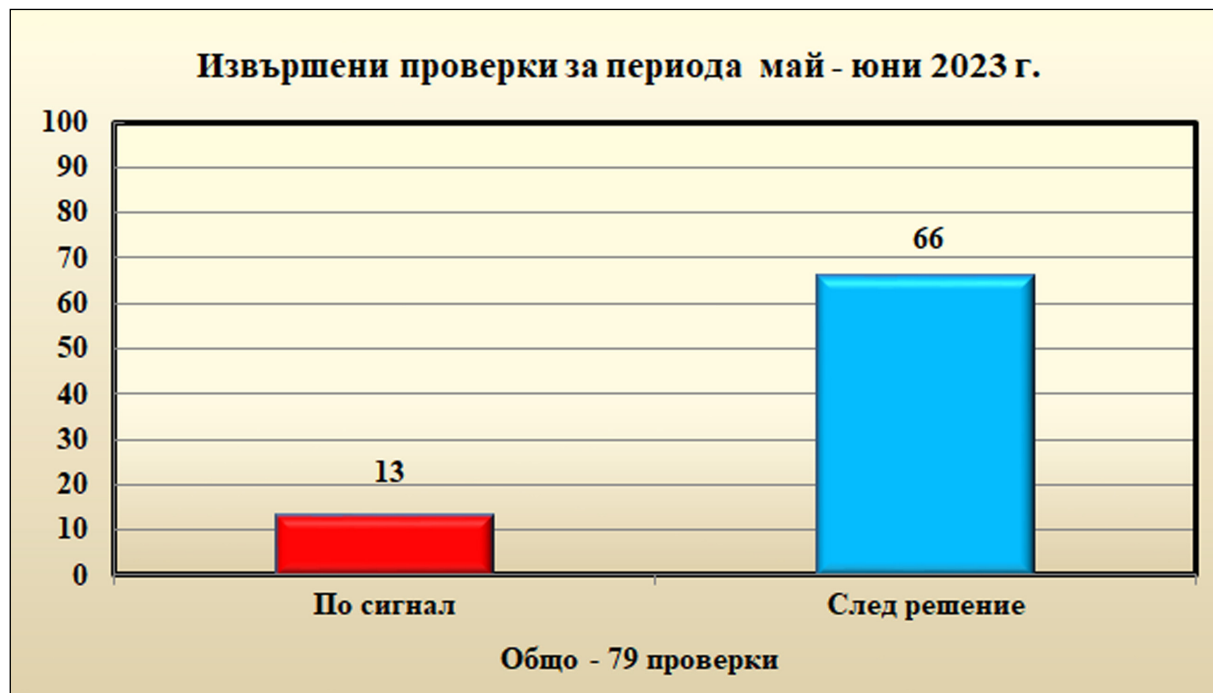
От момента на публикуване това е приложимо за всички притежатели на BCR-C. На практика всички притежатели на BCR-C, както и всички нови и текущи кандидати за BCR-C ще трябва да приведат своя BCR-C в съответствие с изискванията, посочени в препоръките - или по време на процеса на кандидатстване, или като част от годишната актуализация за 2024 г., в зависимост от конкретната ситуация.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2023 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета за месеците май и юни 2023 г. са извършени общо 79 проверки – 13 след постъпили в КЗЛД сигнали и 66 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 108 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. По подадените сигнали, за изясняване на факти и обстоятелства са изисквани становища от съответните администратори на лични данни във връзка с твърденията за нарушения на законодателството в областта за защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 7 разпореждания, а по реда на Закона за административните нарушения и наказания са съставени 40 акта за установяване на административни нарушения, от които 39 са съставени на политически субекти във връзка с обработване на лични данни на починали лица при участието им в изборите за народни представители, проведени на 02.04.2023 г.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-545/2022 г.

София, 09.05.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 15.02.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-545/29.08.2022 г. подадена от В.Д.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от В.Д. жалба съдържаща твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от коалиция от партии “КП-1“, относно проведените на 02.10.2022 г. избори на Народно събрание, в процедура по чл. 91 от Изборния кодекс, чрез писмено предложение за включването ѝ като член на секционна избирателна комисия на територията на община Р. от квотата на коалицията.

Жалбоподателката твърди, че на 26.08.2022 г., в качеството ѝ на член на РИК-Б., от квотата на политическа партия „ПП-7“, при запознаване с предоставена от община Р. преписка за резултати от проведени публични консултации касателно изборите на 02.10.2022 г. установила, че личните ѝ данни фигурират в изготвено и представено от коалиция от партии „КП-1“ писмено предложение за състава на секционна избирателна комисия на територията на община Р. Категорична е, че данните ѝ са обработени незаконосъобразно – без нейно знание и съгласие за регистрацията и моли комисията за проверка.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалба с идентично съдържание е препратена в КЗЛД за разглеждане по компетентност от РИК – Б. и заведена с вх. № ППН-01-557/01.09.2022 г. по описа на комисията, с приложено към нея придружителното писмо Решение № 35-НС от 29.08.2022 г. на РИК-02.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, представляващите коалицията са информирани за образуваното по случая административно производство, указана е възможността да ангажират писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представят относими доказателства за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателката, в това число заверено копие на коалиционно споразумения за създаване на коалицията, включително в частта за определяне квотите на СИК, вътрешни правила и/или Политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни в изборния процес от

политическия субект, предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на политическия субект за събиране и обработване на лични данни в изборния процес, а също и информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, ако такава е възложена.

В отговор е депозирано становище, с приложени към него копие на политическо споразумение за участие в изборите на 14.11.2021 г. на „КП-1“ и Политика за защита на личните данни на ПП „ПП-1“, в сила от 25.05.2018 г.

Представителите на коалицията заявяват, че жалбоподателката е бивш член на ПП „ПП-1“ считано от 30.05.2021 г. до 02.07.2022 г. и уточняват, че на 03.07.2022 г. същата е подала заявление за напускане на партията, отправено до Националния съвет, във връзка с което членството ѝ в партията е прекратено. Сочат, че „След прекратяване на членството ѝ в ПП „ПП-1“, жалбоподателят В.Д. не е заявила изрично, че желае да не бъдат използвани личните ѝ данни.“ Уточняват, че жалбоподателката е участвала в съставите на СИК в проведените на 11.07.2021 г. и на 14.11.2021 г. избори в община Р. в качеството си на член на СИК от квотата на „КП-1“, като доброволно е предоставила личните си данни за посочените избори.

С оглед служебното начало и за изясняване на случая от фактическа страна от кмета на община Р. е изискано заверено ксерокопие на подадено до него, в консултации по чл. 91 от Изборния кодекс (ИК), писмено предложение от квотата на коалиция „КП-1“ за състава на секционни избирателни комисии на територията на община Р., касателно изборите за Народно събрание насрочени на 02.10.2022 г., ведно с приложени към него документи, както и изхождащо от него писмено предложение по чл. 91, ал. 8 от ИК за състав на секционните избирателни комисии, заедно със списък на резервните членове, което съдържа имената на предложените лица, единен граждански номер, длъжност в комисията, образование, специалност и партията или коалицията, която ги предлага. Указано е, че в съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни следва да заличи съдържащите се в документите, изпратени в КЗЛД, лични данни на останалите лица предложени за членове на секционни избирателни комисии, различни от жалбоподателката В.Д.

В отговор и с писмо ППН-01-545#4/13.09.2022 г. изисканите документи са предоставени, ведно с Пълномощни от дата 19.08.2022 г., 03.08.2022 г. и 02.08.2022 г. за представителство на коалицията и Политическо споразумение от дата 29.09.2021 г. за участие в изборите на 14.11.2021 г. на „КП-1“.

Видно от съдържанието на представените документи, в частност предложение за състав на СИК на територията на община Р. е, че съдържат лични данни на жалбоподателката в обем – три имена, ЕГН, степен на завършено образование и телефонен номер.

В тази връзка и за пълнота на преписката от жалбоподателката е изискана и в отговор (ППН-01-545#5/14.09.2022 г.) е предоставена информация за единния ѝ граждански номер, какъвто липсва в жалбата ѝ до КЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни, при достъп до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити - данни за жалбоподателя, естеството на искането и подпис, посочени са дата на узнаване на нарушението и пасивно легитимирана страна, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес, доколкото видно от събраните доказателства лицето е предложено за члена на СИК на територията на община Р. от квотата на коалиция от партии „КП-1“ в изборите на 02.10.2022 г., броени дни преди сезиране на КЗЛД, като за тази цел са обработени данни за г-жа В.Д. в обем – три

имена, ЕГН и образование, същите лични данни доколкото посредством тях лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице предпоставки по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД за оставяне на жалбата без разглеждане като очевидно неоснователна и/или прекомерна.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 09.11.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – В.Д. и ответни страни – партии „ПП-1“, „ПП-2“ и „ПП-3“, съвместни администратори, участващи в състава на коалиция „КП-1“.

В тази връзка и за пълнота следва да се отбележи следното:

Коалицията от партии би могла да бъде самостоятелен администратор на лични данни в случаите, когато тя съществува трайно във времето като самостоятелен субект и в нея са налице работещи и устойчиви механизми за вземане на решения, имащи отношение към обработването на лични данни. Тези механизми следва да се определят със сключване на коалиционно споразумение. В него може да се определи, че само един или няколко от членовете на коалицията обработват лични данни за целите на регистрацията на коалицията или за целите на коалицията изобщо. В последния случай, коалицията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, следва да упражнява вътрешен контрол върху обработващите членове на коалицията, тъй като отговорността е за коалицията като субект.

Разпределението на ролите в рамките на дадена коалиция е различно в периода преди и след нейната регистрация в ЦИК:

- в периода от сключването на коалиционното споразумение до влизане в сила на решението за регистрация на коалицията, партиите в нея имат качеството на съвместни администратори и споделят солидарна отговорност при обработването на лични данни по смисъла на чл. 26 от Общия регламент, дори и в коалиционното споразумение да е предвидено друго;

- от момента на възникване на коалицията, т.е. след влизане в сила на решението на ЦИК, тя придобива качеството на самостоятелен администратор.

В случай, че коалицията престане да съществува в правния мир или настъпят изменения в първоначалния ѝ вид (смяна на наименование, смяна на състава на членовете и т.н.), членувалите в нея партии се явяват съвместни администратори по смисъла на чл. 26 от Общия регламент по отношение на всички операции по обработване на лични данни, извършени през периода на съществуването ѝ, дори и в коалиционният договор да е предвидено друго, тъй като нормата на чл. 26 от Регламента е императивна. В тази хипотеза субектът на данни може да упражни своите права, съответно КЗЛД може да насочи санкционните си правомощия по Общия регламент, срещу всяка една от партиите в коалицията (чл. 26, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679).

В конкретния случай е налице последната хипотеза – коалицията е създадена конкретно за участие в процесните изборите, като са факт и настъпили изменения в първоначалния вид на коалицията за участие в последващи избори, видно и от Решение 1662-НС/15.02.2023 г. на ЦИК и Решение от 09.02.2023 г. за образуване на коалиция „КП-2“ между партия „ПП-4“, партия „ПП-5“, партия „ПП-6“, партия „ПП-3“, партия „ПП-2“ и партия „ПП-1“ за общо участие в изборите за

народни представители на 2 април 2023 г.

Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 15.02.2023 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. Повторно от ответниците са изисквани: доказателства за законосъобразно обработване на лични данни на жалбоподателката за вписването ѝ като член на секционна избирателна комисия на територията на община Р. от квотата на коалицията в проведените за 02.10.2022 г. избори на Народно събрание; копие на коалиционно споразумение за създаване на коалицията в частта за определяне квотите на СИК; предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на политическия субект за събиране и обработване на лични данни в изборния процес, а също и информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, ако такава е възложена. В допълнение от ПП „ПП-1“ е изисквано и заверено копие на подадено заявление от г-жа В.Д. за напускане на политическа партията.

На проведено на 15.02.2023 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество, доколкото страните изрично заявяват, че няма възможност за сключване на споразумение.

Жалбоподателката – редовно уведомена, явява се лично и поддържа жалбата. Не сочи нови доказателства, искания по доказателствата няма.

Ответните страни – редовно уведомени, представляват се от адв. Х., която оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателката е била член на партия „ПП-1“ и член на секционни избирателни комисии, от квотата на коалицията, в проведени на 11.07.2021 г. и 14.11.2021 г. избори, като доказателство за което представя и комисията приема заверено копие на: Предложение на коалиция „КП-1“ за състави на СИК в Община Р. за участие в изборите на 11.07.2021 г.; Протокол на СИК № **** в с. Р., общ. Р. от 11.07.2021 г., Решение № **** от 05.11.2021 г. на РИК Б., ведно с приложения; Протоколи на СИК № *** в с. П., общ. Р. от 14.11.2021 г. и 21.11.2021 г.; Политическо споразумение за участие в изборите на 14.11.2021 г. на „КП-1“ от 29.09.2021 г., Декларация за поверителност на ПП „ПП-1“ в сила от 25.05.2018 г., заявления на жалбоподателката за членство в ПП „ПП-1“ и заявление за прекратяване на членството в партията.

Жалбоподателката не оспорва предоставените писмени доказателства, потвърждава, че е била упълномощен представител на политическия субект при провеждане на изборите на 04.04.2021 г., заместник-председател на СИК, от квотата на политическия субект, в изборите на 11.07.2021 г. и член на СИК, пак от квотата на коалиция „КП-1“, в изборите проведени на 14.11.2021 г. Допълва, че през юли 2022 г. е прекратила членството с ПП „ПП-1“ и взаимоотношенията си с политическата партия и коалиция „КП-1“, като в процесните избори, проведени на 02.10.2022 г., е участвала като член на РИК от квотата на друг политически субект - ПП „ПП-7“. Сочил, че действията на коалиция „КП-1“ по подаването ѝ като кандидат за член на СИК, от квотата на коалицията, за изборите на 02.10.2022 г., са я поставили в ситуация на закононарушение, доколкото не може да съвместява две качества едновременно – член на РИК и член на СИК, предвид изричната забрана в ИК.

В рамките на откритото заседание адвокат Х. сочи, че предложението на жалбоподателката като член на СИК от квотата на коалицията в изборите на 02.10.2022 г. е „станало по погрешка от предходни избори“, по причина, че жалбоподателката „не е заявила изрично нейните лични данни да не бъдат обработвани“, въпреки, че е запозната с Политиката за защита на личните данни на ПП „ПП-1“, съгласно която данните могат да бъдат обработвани в следващата една година от прекратяване на членствените правоотношения с партията.

Адвокат Х. изрично заявява, че няма разписана процедура за номиниране и избор на представители на политическия субект като членове на секционни избирателни комисии, както и че не се подават заявления и/или декларации от лицата за участието им в изборни процес в това качество, доколкото Изборни кодекс предвижда подаване на заявление само за кандидатите за застъпници, но не и за кандидатите за членове на СИК. Уточнява, че всяка от политическите партии в състава

на коалицията има щаб, който „набира кандидати за съответни секционни изборителни комисии“, предшествани от разговори с конкретното лице. По същество на спора поддържа становище за неоснователност на жалбата, с уточнението, че от допуснатата грешка не са настъпили вреди за жалбоподателката.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-545/29.08.2022 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърденията на жалбоподателката В.Д. за неправомерно обработване на личните ѝ данни от коалиция от партии „КП-1“ относно проведените за 02.10.2022 г. избори на Народно събрание, в процедура по чл. 91 от Изборния кодекс, чрез писмено предложение за включването ѝ като член на секционна изборителна комисия на територията на община Р. от квотата на коалицията.

Ноторен е фактът, че на 02.10.2022 г. са проведени избори за народни представители. С Решение № 1291-НС София, 17 август 2022 г. на ЦИК коалиция от партии „КП-1“ е регистрирана за участие в изборите. В състава на коалиция се включени „ПП-1“, „ПП-2“ и „ПП-3“.

В съответствие с чл. 92 от Изборния кодекс и на основание Решение на ЦИК № *** са проведени консултации при кмета на община Р. за назначаване на членове на СИК на територията на общината.

Не е спорно и видно от събраните доказателства, в частност представени от кмета на община Р. документи, участие в консултациите е взела и коалиция от партии „КП-1“, чрез М.К., преупълномощен представител. Подадено е предложение до кмета на община Р. за членовете на СИК на територията на общината за конкретните избори от квотата на коалиция „КП-1“. Предложението е подадено по електронен път на 24.08.2022 г., подписано с електронен подпис на М.К. Видно от съдържанието му, като член на СИК № **** на територията на община Р. е предложена жалбоподателката с посочени три имена, ЕГН и форма на завършено образование – „висше“. В консултациите при кмета на общината не е постигнато споразумение за съставите на СИК на територията на община Р. и разпределяне квотите за 9 броя секции. С придружително писмо ИЗ-11/25.08.2022 г. по описа на община Р., адресирано до РИК гр. Б., са изпратени документите от проведените консултации за сформиране на СИК в община Р. за провеждане на избори за Народно събрание на 02.10.2022 г.

Факт е обаче, че лични данни на жалбоподателката в обем – имена, ЕГН и образование, са обработени от коалиция от партии „КП-1“ на 24.08.2022 г. в хипотезата на предоставянето им на кмета на община Р. в процедура по консултации по чл. 92 от ИК за назначаване на членове на СИК.

Фактът на обработване на личните данни не е спорен между страните в производството. Обработването е от името и за сметка на коалицията предвид което политическите партии в състава ѝ следва да отговарят за обработването като съвместни администратори по изложените по-горе съображения.

Предоставянето на лични данни от упълномощен представител на политическия субект на кмета на съответната община за провеждане на консултации в процедура за назначаване на членове на СИК е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 и принципите посочени в чл. 5 от ОРЗД, същите приложими предвид препращащата норма на ИК доколкото данни са предоставени на 24.08.2022 г.

Твърденията на жалбоподателката за незаконосъобразно обработване личните ѝ данни за регистрацията ѝ като член на СИК в изборите на 02.10.2022 г. от квотата на коалицията са основателни.

Обработването на лични данни е законосъобразно и допустимо, ако е налице някое от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Доказателства за изразено съгласие - конкретно и информирано волеизявление по смисъла на л. 4, § 11 от Регламента, от страна на жалбоподателката за обработване на личните ѝ данни за конкретната цел липсва. Не е налице и нито едно от останалите условия посочени чл. 6, § 1 от Регламента, като доказателства в обратен смисъл не са ангажирани, нито пък такива се твърдят от ответните страни.

Въпреки предоставената на ответниците правна възможност и указанията свързани с разпределяне на доказателствената тежест в процеса, политическите партии не са ангажирали доказателства за наличието на условие за законосъобразност на обработване на лични данни на жалбоподателката за конкретната цел. Липсват доказателствата, които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на г-жа В.Д. от страна на политическата партия или коалиция или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Основанията по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотнормирани - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата, хипотези касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на политическите партии.

Неприложима е хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента - интересите на администратора не са преимуществени пред интереса на засегнатото физическо лице, чиито данни, без негово съгласие, са включени в представения на кмета на община Р. списък, като е безспорно, че последният е приоритетен пред интереса на политическия субект за участие в изборите. Законово задължение за обработване от страна на администратора също липсва, доколкото участието на политическите партии и коалиции в изборния процес е една правна възможност, при реализирането на която следва да бъдат съобразени нормативно установените правила, в частност тези в сферата на защита на личните данни съгласно нормата на чл. 133, ал. 4 от ИК.

Обработването на лични данни в изборния процес е допустимо и строго регламентирано. В Изборният кодекс се съдържат конкретни правила по отношение обработването на лични данни в изборния процес по отношение целите на обработване, категориите лични данни и др. В тази връзка и макар данните на жалбоподателката да са обработени в законоустановена процедура, то изпълнението на нормативно установеното задължение, респективно реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, в случая политическата партия, възникват само ако лицето, чийто лични данни фигурират в поименния списък на членове на СИК за участие в конкретни изборите, е дало съгласието си за включване в списъка и участие в изборите под тази форма. Когато

обаче последната предпоставка не е налице, съответният политически субект не може да си служи с личните данни на лицето, за да реализира законните си интереси по участие в изборния процес. В тази насока са и приети от ЦИК и КЗЛД съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес. В документа, публикуван на 12.02.2021 г., достъпен и на сайта на КЗЛД, на адрес <https://www.cpdp.bg/?p=element&aid=1199> са дадени подробни разяснения относно правна рамка за защита на личните данни, както и относно правата и задълженията на всички участници в изборния процес – политически партии, коалиции от партии, инициативни комитети, кандидати, представители, застъпници, наблюдатели, представители на средствата за масово осведомяване и избирателни комисии в различните видове избори. Указанията имат за цел да улеснят участниците в изборния процес и да предотвратят допускането на нарушения.

От събраните по преписката доказателства се налага се извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени незаконосъобразно, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата на чл. 6, § 1 от ОРЗД условия, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД. В тази връзка нарушен е принципа на „законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“ посочен в чл. 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД, доколкото данните са обработени без легитимно основание, без знанието на лицето и неговото изрично съгласие, без същото да е уведомено, че е предложено като представител на политическия субект в СИК в конкретни избори, след като вече не е член на партия от състава на коалицията. Нарушени са принципите на добросъвестно и прозрачно обработване, които изискват и вменяват в отговорност на администратора субекта на данни да бъде информиран за съществуването на операция по обработване и за нейните цели, като администраторът следва да предостави на субекта на данните всяка допълнителна информация, която е необходима, за да се гарантира добросъвестно и прозрачно обработване на данните, като се вземат предвид конкретните обстоятелства и контекст, в които се обработват личните данни.

Твърденията, че жалбоподателката е бивш член на ПП „ПП-1“ считано от 30.05.2021 г. до 02.07.2022 г. и е участвала в съставите на СИК в проведени на 11.07.2021 г. и на 14.11.2021 г. избори не променят извода за допуснато нарушение при обработване на личните ѝ данни в изборите произведени на 02.10.2022 г. Факт е, че към дата на провеждане на изборите на 02.10.2022 г. г-жа В.Д. не е член на партията, като членството ѝ е прекратено на 03.07.2022 г. повече от месец преди личните ѝ данни да са обработени – предоставени от представител на коалицията на кмета на община Р., като предложение за член на СИК от квотата на коалицията. В тази връзка и с оглед твърдението на ответниците, че „След прекратяване на членството ѝ в ПП „ПП-1“, жалбоподателят В.Д. не е заявила изрично, че желае да не бъдат използвани личните ѝ данни.“ следва да се отбележи, че основание за обработване е изричното съгласие на лицето, а не липсата на несъгласие от негова страна, както превратно ответниците тълкуват разпоредбите на ОРЗД и в частност чл. 7 от ОРЗД.

За да бъде легитимно, съгласието трябва да отговаря едновременно на всеки един от посочените критерии: да е свободно изразено; да е конкретно – отделно съгласие за всяка конкретно определена цел, а когато е относимо - и за конкретна категория лични данни; да е информирано – дадено на основата на пълна, точна и лесно разбираема информация; да е недвусмислено – не се извлича или предполага на основата на други изявления или действия на лицето; да е изрично изявление или ясно потвърждаващо действие. Администраторът е длъжен да докаже легитимността на съгласието на субекта на данни.

Противно на виждането на ответниците съгласието следва да е конкретно и недвусмислено, каквото в случая не се доказва да е налице по отношение на участието на жалбоподателката от квотата на коалицията за процесните избори, а не да се извлича или предполага на основата на други изявления или действия на лицето. Съгласието трябва да е изрично формулирано и конкретно за всяка отделна форма на обработване, в случая за всеки отделен вид избори и администратори, с оглед принципа на „ограничение на целите“ по чл. 5, § 1, буква „б“ от ОРЗД, съгласно който личните данни следва да са събрани за конкретни, изрично указани и легитимно цели и да не се обработват по-нататък по начин несъвместим с тези цели. В тази връзка следва да се посочи, че разбирането на ответниците,

посочено както в писмено становище до КЗЛД, така и в откритото заседание пред комисията, относно съгласието не кореспондира с разпоредбите на ОРЗД и явно им противоречи.

Не кореспондира с ОРЗД и тезата на адв. Х., че обработването на лични данни на жалбоподателката е законосъобразно доколкото данните са обработени в рамките на една година след прекратяване на членствените правоотношения с партията. Факт е, че в представената по преписката Политика за защита на лични данни на ПП „ПП-1“ изрично е разписано, че данните на членовете на партията се обработват докато трае членството в организацията и за една година от прекратяване на членството. Изрично обаче е посочено, че обработването е „с цел доказване на членствено правоотношение към момент в миналото и наличие на законосъобразност на взетите решения, наличие на кворум и др.“, т.е. цел различни и несъвместими с тази за която са обработени данните в конкретния случай – за участие на лицето в изборите проведени на 02.10.2022 г. като член на СИК от квотата на коалиция „КП-1“.

От събраните по преписката доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени в нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ от ОРЗД – незаконосъобразно, недобросъвестно и по непрозрачен начин за субекта на данни и в нарушение на принципа на „ограничение на целите“ по чл. 5, § 1, буква „б“ от ОРЗД, като безспорно са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

Комисията намира, че е налице и нарушение на принципа на „отчетност“ по чл. 5, § 2 от ОРЗД съгласно който администраторът носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазването на принципите по чл. 5, § 1 от ОРЗД. Освен липсата на ангажирани от ответниците доказателства касателно принципа на отчетност, твърденията изложени от адв. Х. също свидетелстват за нарушение на вмененото на администратора задължение, доколкото в заседание пред КЗЛД адв. Х. категорично заявява, че няма процедура за номиниране и избор на представители на политическия субект като членове на СИК, не се изисква заявление от кандидата удостоверяващо съгласието му за участие в конкретните избори в съответно качество, като се аргументира че „Изборния кодекс не предвижда такава заявление“.

Факт е, че Изборният кодекс предвижда подаване на декларация (чл. 118, ал. 1 от ИК) само от лицата участващи като застъпници в изборния процес, но не и за останалите участници, в това число и членове на секционни комисии. Това обстоятелство обаче не променя факта, че администраторът следва да е в състояние да докаже всяко действие по обработване на данните, като въведе съответни правила и процедури по обработване и тяхното документиране и доказване, като последното не е обвързано с разпоредбите на ИК и формата посочена или непосочена в него, доколкото политическият субект има различни качества - на участник в изборния процес и на администратор на лични данни, предвид което и задълженията за политическия субект възникват от различни законови актове - ИК и ОРЗД, които не си противоречат.

Разясненията дадени от адв. Х. в заседанието пред КЗЛД относно начина по който е допусната „чисто техническата грешка“, квалификация на нарушението която не се споделя от КЗЛД, свидетелстват също за неспазване на принципа на отчетност и въобще за липса на правила, предвид твърденията ѝ, че „Бидейки в предходни избори като представител и член на секционна комисия, очевидно упълномощеният представител на консултацията във въпросната община е пропуснал да смени В.Д. като член.“

Предвид горното с цел превенция, именно за да не се допускат очевидни пропуски и „чисто технически грешки“ или най-малкото същите да бъдат сведени до минимум, комисията счита за целесъобразно упражняването на корективно правомощие по чл. 58, § 2, буква „г“ от ОРЗД и издаване на разпореждане на администраторите на лични данни за предприемане на технически и организационни мерки за спазване на принципа на отчетност. В допълнение счита, че следва да се ангажира и административно-наказателната отговорност на съвместните администратори, политическите партии участващи в състава на коалицията, за допуснатите нарушения като счита, че

същото ще има възпитателно и възпиращо въздействие и ще допринесе за спазване на установения правен ред. Администраторите са длъжни да познават закона и да спазват неговите изисквания, още повече, че дължат необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

При определяне на размерът на санкцията следва да се има предвид, че: са нарушени правата на едно физическо лице; администратор съдейства на КЗЛД за изясняване на случая, нарушението на ОРЗД е първо констатирано от КЗЛД по отношение на партиите в състава на коалицията, предприети са действия по преустановяване на нарушението преди сезиране на КЗЛД. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратори – юридически лица, който не формират вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената имуществена санкция следва да е в размер на 1 500 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за това нарушение. Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото правомощия по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба № ППН-01-545/29.08.2022 г. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и „б“ и чл. 5, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на „ПП-1“ с ЕИК ***, „ПП-2“ с ЕИК ***** и „ПП-3“ с ЕИК ***** участващи в състава на коалиция „КП-1“, в качеството им на съвместни администратори, имуществена санкция в размер на 1 500 лв. (хиляда и петстотин лева).**

3. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 и за нарушение на чл. 5, § 2 във връзка с чл. 5, § 1, буква „а“ и „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на администраторите да предприемат подходящи технически и организационни мерки за въвеждане на принципа на „отчетност“, така че да са в състояние да докажат спазване на чл. 5, § 1 от ОРЗД. Определя срок за изпълнение на разпореждането - едномесечен, от влизане в сила на решението.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-628/2021 г.
София, 09.05.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 08.02.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалби № ППН-01-628/20.08.2021 г. и ППН-01-160/28.02.2022 г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-628/20.08.2021 г., подадена от К.О. с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни от съседа му А.М., посредством видеонаблюдение осъществявано на адрес *****, чрез камера монтирана на уличен стълб. Жалбоподателят твърди, че камерата е монтирана на 14.08.2021 г. от г-н А.М., а в обхватът ѝ попадат имота му – къща и прилежащ двор, както и обществени места. Информира, че в деня на поставяне на камерата е сезирал органите на МВР – районно управление (РУ) и енерго-разпределително дружество, които посетили адреса още същия ден. Моли комисията за проверка, преустановяване на видеонаблюдението и демантиране на камерата, за да се осигури необходимото спокойствие на семейството му.

Към жалба са приложения два броя изображение на местоположението на камерата.

Срещу осъществяването от А.М. видеонаблюдение на адрес *****, в Комисията за защита на личните данни е подадена и жалба ППН-01-160/28.02.2022 г., от Д.О. – съпруга на жалбоподателя К.О.

Госпожа Д.О. твърди, че на 14.11.2021 г. А.М. монтирал на фасадата на къщата си три броя камери за видеонаблюдение, „подвижни, въртящи се на 360 градуса“, в обхвата на които попада имота ѝ в съседство – къща и прилежащ двор, както и детска площадка. Твърди, че видеонаблюдението се осъществява без нейно съгласие и в нарушение на личната ѝ неприкосновеност и тази на семейството ѝ.

Към жалба са приложени изображения на местоположението на камерите.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, пасивно легитимираната страна – А.М., е уведомена за подадените жалби, като е указана възможността да представи писмено становище и относими по случая доказателства, но такива не са депозиранни. Изложените в жалбите твърдения не са оспорени.

В хода на производството жалбоподателят К.О. информира, че монтираната на уличен стълб камера от г-н А.М. е демантирана на 18.11.2021 г., след полицейско разпореждане по чл. 64, ал. 2 от ЗМВР. Поддържа жалбата, с която е сезирал комисията и с писмо ППН-01-628#9/04.04.2022 г. информира, че г-н А.М. продължава да осъществява неправомерно видеонаблюдение, като доказателство за което прилага копие на Постановление на Районна прокуратура от 25.03.2022 г. по пр.пр. *** Копие на същото постановление е депозирано в КЗЛД и от Д.О., с придружително писмо ППН-01-160#1/04.04.2022 г.

Предвид изложените от жалбоподателите твърдения и приложени писмени доказателства от районното управление са изискани всички относими доказателства събрани в хода на извършена проверка по подадено от К.О. заявление № ***** по описа на районното управление, включително констатации относно обхвата на видеонаблюдение. От Районна прокуратура П. е изискано копие или

възпроизвеждане на хартиена носител на съдържанието на предоставен от А.М. оптичен носител (диск) приобщен по пр.пр. *** чрез протокол за предаване, касаещ изградена в дома на А.М. система за видеонаблюдение.

В отговор и с придружителни писмо ППН-01-628#11/26.04.2022 г. от Районна прокуратура – П. в КЗЛД са предоставени материали по прекратена прокурорска преписка № *** по описа на РП – П., за послужване, ведно с един брой оптичен носител (DVD-R Verbatim) съдържащ фотоизображения, един брой оптичен носител (CD-R HP) съдържащ звукозапис и електронни картони от подаден сигнал до Дирекция „Национална система – 112“ – МВР.

Представени са и снети писмени обяснения от А.М., който е предоставил, приобщен към преписката, оптичен носител (диск), съдържащ снимков материал от система за видеонаблюдение, разположена на адреса му. В Протокол от 23.02.2022 г. за доброволно предаване А.М. изрично е вписал, че „снимковия материал е от моето изградено видеонаблюдение на адреса ми гр. П., ****“. Предоставените от РП – П. материали съдържат 25 бр. снимки, на които в долния ляв ъгъл има отбелязване „AI CAM“, а в горния десен ъгъл е отбелязана дата и час. Отбелязаните дати са от 28.08.2021 г., 15.11.2021 г., 17.11.2021 г., 22.11.2021 г., 30.11.2021 г., 20.01.2022 г., 14.02.2022 г. и от 23.02.2022 г. На две от предоставените от г-н А.М. по делото снимки от 27.08.2021 г. е заснето лице, което чисти уличното платно с водоструйка, както подходите за вход на имотите на г-н А.М., г-н К.О., г-н К. и следващи по улицата, части от пътното платно и прилежащите тротоари. Останалите снимки, предоставени от г-н А.М., са с почти един и същ изглед, но направени по различно време, като на тях е заснет части от имота на г-н А.М., г-н К. и следващи по улицата, части от пътното платно и прилежащите тротоари, включително и паркирани по улицата автомобили.

В условията на служебното начало и с оглед изясняване на случая от фактическа страна е възложено извършване на проверка по предмета на жалбите, резултатите от която са обективирани в Докладна записка ППН-01-628#12/21.10.2022 г. по описа на КЗЛД, с приложени към нея относими доказателства, в това число констативен протокол от 20.07.2022 г., попълнен въпросник и изображения на местоположението на камерите.

Основна задача на проверката е: Да се установи изградена ли е система за видеонаблюдение и какви са нейните технически параметри в недвижим имот, находящ се на адрес: *****.

Проверката се откри на 20.07.2022 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на А.М.

От извършената проверка е установено следното:

На посочения в жалбата адрес се намира поземлен имот с построени в него двуетажна жилищна сграда със сутерен и селскостопански и помощни постройки. Г-н А.М. заяви, че е собственик на имота без да представи съответни документи за собственост, като в следствие заявява, че къщата е собственост на майка му.

Господин А.М. уведоми проверяващия екип, че м. август 2019 г. е монтирал четири броя камери. Първоначално една камера за видеонаблюдение е била монтирана на уличен стълб срещу входа на имота, която в следствие, след отправено предупреждение от служители на МВР е демонтирана в срок и е монтирана на фасадата от задната страна на къщата му.

По време на проверката проверяващият екип констатира, че на фасадата на къщата са монтирани 4 бр. камери, на всяка една от страните ѝ.

По информация на г-н А.М. камерите са бутафорни и не се осъществява видеонаблюдение, а са монтирани за бутафорна украса на имота му. Също така г-н А.М. заяви, че камерите са намерени на боклука и няма информация за марката и модела на устройствата.

Проверяващият екип установи, че видеокамерите са разположени, както следва:

- Камера 1 е монтирана на фасадата на стената на къщата от към ул. ***, на нивото между първи и втори етаж и е насочена към подходите към имота и входа към втория етаж на къщата.

- Камера 2 е монтирана на фасадата на стената на къщата от към съседния имот на ул. ***, на нивото между първи и втори етаж и е насочена към плосък покрив на два гаража (част от имота на г-н А.М.).

- Камера 3 е монтирана на фасадата на стената на къщата от към съседния имот на ул. ***, на нивото между първи и втори етаж и е насочена към прилежаща пътека, отвеждаща към вътрешността на двора.

- Камера 4 е монтирана на фасадата на стената на къщата от към двора, на нивото на първи етаж и е насочена към подхода към сутерена и част от двора.

От направеният външен оглед проверяващия екип счита, че камерите са от един и същи вид, подходящи за външни условия, със следните характеристики:

- безжична (WiFi) връзка с интернет;
- завъртане във всички посоки: хоризонтално и вертикално, като управлението се осъществява дистанционно чрез приложение;
- наблюдение през мобилни устройства през приложение;
- функция нощно виждане;
- функция motion detection (изпраща известие при засечено движение в обхвата);
- FULL HD резолюция;
- двупосочно аудио (предава и приема звук с високо качество);
- микро SD слот за съхранение на видеозапис;

Проверяващият екип установи окабеляване, стигащо до камерите, което отвежда към вътрешността на къщата през входната врата на сутерена. Г-н А.М. заяви, че няма да допусне проверяващия екип в къщата и отказа да осигури достъп за извършване на проверката. Също така г-н А.М. декларира, че камерите не работят и не функционират.

Проверяващият екип констатира, че на видно място на входната врата на имота и на прозорец на втория етаж на къщата са поставени информационни стикери, които предупреждават за извършване на видеонаблюдение, но не съдържат информация относно администратора на лични данни, както и данни за контакт с него. Установено е че на входната врата на имота на жалбоподателя и на врата на неговия гараж също има поставени стикери за осъществяване на видеонаблюдение.

Във връзка с Постановлението от 25.03.2022 г. на РП – П. и предоставения от г-н А.М. материал, същия заяви пред проверяващия екип, че преди е разполагал с камери, които са функционирали и са записвали на SD карти. Г-н А.М. уведоми, че предоставения по преписката снимков материал е от работещи към тогава камери.

Във връзка с демонтираната камера на уличния стълб, г-н А.М. уведоми, че не е получавал разрешение за монтирането ѝ от електроразпределителното дружество и от кметството.

Предвид факта, че г-н А.М. не осигури достъп за извършване на проверка на посочената в жалбите система за видеонаблюдение, с поставената задача в Заповед № РД-15-159/15.04.2022 г. на Председателя на КЗЛД, проверяващият екип бе възпрепятстван да установи всички факти и обстоятелства относно изградената система за видеонаблюдение, предмет на жалбите.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалби ППН-01-628/20.08.2021 г. и ППН-01-160/28.02.2022 г. съдържат задължително изискуеми реквизити - налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подпис, посочена е пасивно легитимирана страна, с оглед което същите са редовни.

Предмет на жалбите са твърдения за неправомерно осъществявано видеонаблюдение от А.М. на адрес *****.

Съгласно легалното понятие “Видеонаблюдение” е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни, включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. Константна е съдебната практика и практиката на КЗЛД, че видеонаблюдението е продължавано, а не е еднократно действие по обработване на лични данни.

Жалбите са подадени от физически лица с правен интерес срещу надлежна страна – физическо лице администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от Регламента. Правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, подадени са срещу едно и също лице и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни. Не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 02.11.2022 г. заседание на комисията жалбите са приети за допустими и на основание чл. 32 от АПК са обединени за разглеждане в едно административно производство със страни: жалбоподатели - К.О. и Д.О. и ответна страна А.М. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество на 08.02.2023 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. Информирани са за резултатите от извършена по случая проверка, като копие от докладната записка от проверката им е предоставена за запознаване и становище. Възражения от страните не са постъпили, искания по доказателствата не са направени, нови доказателства не са приложени.

На проведено на 08.02.2023 г. заседание на комисията, жалбите са разгледани по същество.

Жалбоподателят К.О. – редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата.

Жалбоподателката Д.О. - редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Жалбоподателят не сочи нови доказателства, искания по доказателствата няма. Твърди, че осъществяването от ответника видеонаблюдение продължава да функционира и към дата на откритото заседание на комисията, а твърденията на г-н А.М. в обратна насока намира за „лъжа“ и уточнява, че не съответстват на твърденията на г-н А.М. изнесени пред прокуратурата за същата фактическа обстановка, поради което счита, че А.М. се опитва да въведе комисията в заблуждение. Категоричен е, че камерите не са бутафорни, като основание за последното му дават и поведението на устройствата след възстановяване на прекъснатото електрозахранване, а именно „въртят се, функционират, съответно говорят си на китайски докато се настройва позициите“. Моли комисията да предприема действия по преустановяване на видеонаблюдението.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледани по същество жалби ППН-01-628/20.09.2021 г. и ППН-01-160/28.02.2022 г. са основателни.

От събраните по преписката доказателства се установи, че страните са съседи в гр. П. - жалбоподателите К.О. и Дария Д.О. са съпрузи и живеят на ул. ***, а ответникът живее на същата улица.

Безспорно установено е, а и между страните не е спорно, че към дата на сезиране на КЗЛД - 20.08.2021 г., ответникът осъществява видеонаблюдение, включително чрез камера монтирана на уличен стълб разположен срещу имота му. В хода на производството, след проверка на органите на МВР, осъществена на 20.08.2021 г. и издаден протокол по чл. 64, ал. 2 от ЗМВР, камерата монтирана на уличния стълб е демонтирана. По твърдения на самия ответник демонтираната камера е поставена на фасадата на обитаваната от него къща, от задната ѝ страна.

Не е спорно, че август 2021 г. г-н А.М. е монтирал 4 камери за видеонаблюдение на обитавания от него имот находящ се в *****. В обхвата на видеонаблюдение попадат обществени места – част от улица, прилежаща тротоари и част от чужди имоти, включително този на жалбоподателите. По-конкретно по преписката са налични изображения от система за видеонаблюдение изградена в дома на ответника от 27.08.2021 г., 28.08.2021 г., 15.11.2021 г., 17.11.2021 г., 22.11.2021 г., 30.11.2021 г., 20.01.2022 г., 14.02.2022 г. и от 23.02.2022 г., които свидетелствата за осъществявано от г-н А.М. видеонаблюдение извън границите на имота му. Материалите са предоставени от г-н А.М. пред органите на МВР и са приобщени по прокурорска преписка № ***, а в резултат на отправено от КЗЛД писмо до органите на МВР и прокуратурата са предоставени на комисията за целите на производството.

Комисията е възпрепятствана от страна на ответника да събере доказателства за видеонаблюдение осъществено след февруари 2022 г. и към дата на извършена от екип на комисията проверката на адреса. Външен оглед от екип на КЗЛД, осъществен на 20.07.2022 г. на място в имота на ответника, е констатирал фактическото наличие на монтирани на фасадата на жилището на г-н А.М. 4 камери за видеонаблюдение. Екипът е възпрепятстван да установи проверка във вътрешността на къщата до която води окабеляването на камерите. Г-н А.М. отказва да допусне проверяващия екип в къщата и отказва да осигури достъп за извършване на проверка, като декларира че камерите не работят и са намерени на боклука.

Твърденията на ответника относно функционирането на системата за видеонаблюдение и цялостна промяна в нейните компоненти, в случая камери, след февруари 2022 г. не следва да се кредитират с доверие, като същите са противоречиви с посочени по-рано от същия твърдения, че е преместил една от камерите от уличен стълб на фасадата на жилището си.

Твърденията на г-н А.М., че камерите са бутафорни също не следва да се кредитират с доверие и доколкото външен оглед е констатирал, че камерите са от един и същи вид, подходящи за външни условия, със следните характеристики:

- безжична (WiFi) връзка с интернет;
- завъртане във всички посоки: хоризонтално и вертикално, като управлението се осъществява дистанционно чрез приложение;
- наблюдение през мобилни устройства през приложение;
- функция нощно виждане;
- функция motion detection (изпраща известие при засечено движение в обхвата);
- FULL HD резолюция;

- двупосочно аудио (предава и приема звук с високо качество);
- микро SD слот за съхранение на видеозапис.

От анализ на приложените по преписката доказателства е видно, че няма промяна в местоположението на камери 1, 2 и 3. Към датата на извършена от КЗЛД проверка 20.07.2022 г. камерите са монтирани на фасадата на стената на къщата от към ул. ***, на нивото между първи и втори етаж (камера 1), на фасадата на стената на къщата от към съседния имот на ул. ****, на нивото между първи и втори етаж и е насочена към плосък покрив на два гаража, част от имота на г-н А.М., (камера 2) и на фасадата на стената на къщата от към съседния имот на ул. ****, на нивото между първи и втори етаж (камера 3).

Разположението е идентично с фактическото положение на камерите към дата на сезиране на КЗЛД от г-жа К.О. Приложеният към жалбата на г-жа Д.О. до КЗЛД снимков материал - снимки на 3 от камерите (Камера 1 Камера 2 и Камера 3), свидетелства, че няма промяна в броя на камерите и тяхното местоположение от дата на сезиране на КЗЛД до дата на осъществената проверка. Отделно от това е безспорно, че камерите са визуално едни и същи, като размер, цвят и компоненти. Разлика се наблюдава само и единствено в насочеността на камерите към дата на сезиране на КЗЛД и след това, като може да се приеме, че последващата промяна в насочеността е провокирана от проверката на КЗЛД, за която ответника е уведомен.

От местоположението на камерите и тяхната насоченост може да се заключи, че приложените към прокурорската преписка изображения от 27.08.2021 г., 28.08.2021 г., 15.11.2021 г., 17.11.2021 г., 22.11.2021 г., 30.11.2021 г., 20.01.2022 г., 14.02.2022 г. и от 23.02.2022 г., видно от ъгъла на заснемане и обхвата на заснемане са именно от камери 1 и 2.

Отделно от горното твърденията на г-н А.М., че камерите са подменени с други бутафорни, неработещи, намерени на боклука не са подкрепени с доказателства като липсва и конкретика кога е станала подмяната. Твърденията не следва да се кредитират с доверие, още повече че на имота на А.М. е поставена информационна табела за осъществявано видеонаблюдение, което е обективно невъзможно да се извършва с бутафорни камери.

Горното в съвкупност с наличното окабеляване на камерите свидетелства за работеща система за видеонаблюдение и към дата на извършената от КЗЛД проверка и изключва възможността камерите да са бутафорни, като последното е лишено и от всякаква житейска логика. Твърденията на ответника, съпоставени със събраните по преписката доказателства и поведението му в производството, не следва да се кредитират с доверие, а по-скоро следва да се възприемат за защитна позиция и опит за заблуждение на надзорния орган и възпрепятстване на производството предвид отказ от съдействие.

Факт е, че към дата на сезиране на КЗЛД и 7 месеца по-късно в периода месец август 2021 г. – месец февруари 2022 г. ответникът осъществява видеонаблюдение на обществени места и чужди имоти, за което свидетелстват материалите депозирани от самия г-н А.М. пред органите на МВР. Видеонаблюдението е незаконосъобразно, недобросъвестно и в нарушение на принципа на „свеждане на данните до минимум“.

Ответникът е създал пречки за събиране на относими за производството доказателства касателно видеонаблюдението осъществявано след февруари 2022 г. до дата на осъществената от КЗЛД проверка, отказал е да съдейства на проверяващия екип за извършване на проверка, поради което и на основание чл. 161 ГПК следва да носи негативите от процесуалното си поведение, като се приемат за доказани фактите за които ответната страна е създала пречки за установяване, в случая относно функциониращата система за видеонаблюдение изградена на адрес ***** и нейния обхват.

Процесуално задължение на страните в процеса е да представят намиращи се у тях доказателства, имащи значение за спора и ползващи противната страна, както и да не пречат за събирането на доказателства. Като последица от възпрепятстване на доказването е разписната в чл. 161 от ГПК, приложим субсидиарно в настоящето производство, разпоредба съгласно която

„С оглед на обстоятелствата по делото съдът може да приеме за доказани фактите, относно които страната е създала пречки за събиране на допуснати доказателства.“ Съдебната практика е категорична процесуалното поведение на страната има доказателствено значение само при условията на чл. 161 ГПК, когато се приемат за доказани неизгодни за страната факти, за които същата страна е създала пречки за събиране.

На основание посочената норма, събраните по преписката косвени доказателства и направения по-горе анализ, КЗЛД приема за доказан факта за наличието на изградена в имота на жалбоподателя и функционираща и след месец февруари 2022 г. система за видеонаблюдение, състояща се от четири функциониращи камери за видеонаблюдение, с разположение и характеристики описани в приобщената към преписката докладната записка от проверка. Като допълнение следва да се отбележи, че констатациите на проверяващия екип относно характеристиките на камерите не са оспорени от ответника, въпреки предоставената възможност и запознаването му с докладната записка.

Видеонаблюдението е незаконосъобразно, недобросъвестно и в нарушение на принципа на „свеждане на данните до минимум“.

ОРЗД и ЗЗЛД не възпрепятстват осъществяването на охрана на имота и собствеността на лицата посредством видеонаблюдение, но същото следва да отговаря на поне едно от алтернативно посочените в чл. 6, § 1 от ОРЗД условията за законосъобразност на обработването на лични данни, както и на принципите разписани в чл. 5 от ОРЗД.

Допустимо е обработването на лични данни, когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; когато е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по които субекта на данни е страна; когато е необходимо да се защитят жизнено важни интереси на субекта на данни или на друго физическо лице; когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; когато е необходимо за изпълнение на задача в обществен интерес или при упражняване на официални правомощия, които са представени на администратора; когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

В конкретния случай обаче доказателства за изразено съгласие - конкретно и информирано волеизявление по смисъла на л. 4, § 11 от Регламента, от страна на жалбоподателите за обработване на личните им данни за конкретната цел липсва, дори напротив - същите категорично изразява несъгласие с осъществяването видеонаблюдение. Не е налице и нито едно от останалите условия посочени чл. 6, § 1, букви „б“ – „д“ от Регламента, като доказателства в обратен смисъл не са ангажирани, нито пък такива се твърдят от ответника. Липсват доказателствата, които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на жалбоподателите от страна на г-н А.М. или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Основанията по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотнормирани - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата, хипотези касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на физическото лице ответник в производството.

В хода на административното производство не бяха събрани доказателства, които да водят до извод за прилагане на нормата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 679/2016 - интересите на администратора да са преимуществени пред интереса на засегнатите физически лица сезирали КЗЛД, чиито имот попада в обхвата на видеонаблюдение и чиито ежедневни дейности, по-конкретно тези, извършвани от жалбоподателя К.О. пред имота му – почистване с водоструйка и смяна на гума на автомобил, са обект на видеонаблюдение и профилиране, видно от приложен снимков материал, изображение от камерите за видеонаблюдение от 28.07.2021 г. и 15.11.2021 г.

Законодателят не е дал легално определение на понятието „законни интереси“. Съгласно разпоредбата на чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове разпоредбите на нормативните актове се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото. Законните интереси са пряко свързани с правата на гражданите. Смисълът, който позитивното право влага в понятието „законен интерес“ е на плоскостта на човешката дейност и правото. Законен е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена човешка потребност, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото./ Р 2494 от 20.02.2019 г. по адм. дело 10489/ 2017 по описа на ВАС/.

Разпоредбата на чл. 6, § 1, б. „е“ от Регламента предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно: 1. администраторът или третото лице, или третите лица, на които се разкриват данните, следва да преследват законни интереси; 2. обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и 3. основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси. При визираното условие за допустимост на обработването не съществува презумпция за законосъобразност, както е в случаите по чл. 6, § 1, б. „а“ - „г“ от Регламента, а е необходимо да се намери баланса между законния (легитимен) интерес на администратора и интереса или основните права и свободи на физическото лице, за което се отнасят данните, като наличието на законен интерес се явява само отправна точка. Именно при извършването на тази оценъчна дейност следва да бъдат взети предвид много фактори: естеството на интереса, въздействието на обработването за целите на постигане на интереса (в т. ч. самият начин на обработване, разумните очаквания на субекта, чиито данни се обработват, положението на субекта), гаранциите, които администраторът за предотвратяване на неблагоприятното въздействие върху правата и свободите на субекта и пр.

Недопустимо обаче е постигане на превантивна цел по охрана на имот посредством видеонаблюдение с обхват, включващ обществени места – прилежаща улица, още по-малко обхващащ имот чужда собственост, каквото е констатирано в конкретния случай от приложените от самия ответник записи от камерите за видеонаблюдение. В тази връзка обработването на лични данни на субектите при ползване на собствените им имоти и обществени места освен незаконосъобразно е и прекомерно, като по този начин се нарушава регламентирания в чл. 5, § 1, б. „в“ от ОРЗД принцип за „свеждане на данните до минимум“. Посредством видеонаблюдението администраторът може не само да идентифицира лицата ползващи обществени места, но и да прави изводи относно ежедневните им навици и контакти, както и да съхранява тази информацията, без да е получил изрично информирано съгласие за това, без да има правно основание или преимуществен интерес, без обработването на данните да е подходящо и ограничено до необходимото във връзка със защита на собствеността му. Последното не може да се санира от факта, че на имота има указателни табели за осъществяването видеонаблюдение. В тази връзка осъществяването от ответника видеонаблюдение на обществени места – прилежаща улица и на чужд имот – в случай такъв собственост на жалбоподателите, е в нарушение на разпоредбите на ОРЗД и в частност чл. 5, § 1, буква „а“ и „в“ от ОРЗД, доколкото липсва условие за законосъобразното им осъществяване и пропорционалност на обработването.

Предвид характерът и видът на констатираното нарушение и обстоятелството, че същото не е преустановено, а също и че засегнатите лични данни не са чувствителни по смисъла на закона и няма данни за настъпили вреди от обработването, комисията счита за целесъобразно, пропорционално и ефективно налагането на корективна мярка по чл. 58, § 2, буква „г“ от Регламент ЕС 2016/679, като намира, че същата ще постигне целта на закона - ще преустанови нарушението и ще възстанови установения правов ред по отношение на обработването на личните данни. Останалите мерки за по чл. 58, § 1, буква „а“, „б“, „в“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от ОРЗД са неприложими и нецелесъобразни поради естеството на нарушението и обстоятелството, че към момента на произнасяне същото не е преустановено. Комисията намира, че доколкото нарушението е първо констатирано по отношение

на А.М. налагането на имуществена санкция на администратора би било прекомерно и в нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК съгласно който „когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани, се прилагат онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постигне целта на закона.“ Следва обаче да се отбележи, че неизпълнението на даденото от комисията разпореждане, в указания срок, е скрепено със санкция за неизпълнение с оглед неговата ефективност и възможността за допълнителен санкционен механизъм по проверка и контрол на изпълнението. Целта е постигане на генерална превенция и пропорционално и законосъобразно обработване на лични данни. Така разпореждания са ефективни, тъй като са скрепени със съответните санкции при неизпълнение, като законодателя предвижда при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган да бъде наложено административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в размери до 20 000 000 EUR.

Във връзка с горното предвид поведението на ответника и доколкото има техническа възможност за пренасочване на камерите по начин по които, предвид местоположението им, в обхвата на наблюдение да попадат обществени места и чужди имоти, за което свидетелстват и приложените по делото материали от прокурорската преписка, комисията счита, че са налице основания за издаване на разпореждане на администратора по чл. 58, § 2, буква „г“ от ОРЗД за демонтиране на камери № 1, 2 и 3 и репозиционирането им по начин по който камерите да заснемат само и единствено неговия имот, като не допуска в обхватът им да попадат имоти извън собствеността на администратора. Последното е неотнормимо към камера № 4 монтирана на фасадата на стената на къщата от към двора, на нивото на първи етаж. Комисията счита за целесъобразно например монтиране на камерите на нивото оградата, като по този начин обхватът им ще обезпечи целената от ответника охрана на имота, без да засяга неправомерно чужда собственост или обществени места.

В допълнение и извън последиците за ответника произтичащи от чл. 161 от ГПК, комисията счита, че са налице и основания за ангажиране на административно-наказателната отговорност на г-н А.М. по чл. 83, § 5, буква „д“ от ОРЗД за непредоставяне на достъп в нарушение на чл. 58, § 1, буква „е“ от ОРЗД.

Съгласно чл. 10а, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 58, параграф 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 Комисията за защита на личните данни има правомощие при разследване да получава достъп до всички помещения на администратор или обработващ лични данни, включително до всяко оборудване и средство за обработване на лични данни, каквото е системата за видеонаблюдение. В чл. 12 ЗЗЛД е предвидено, че председателят и членовете на комисията или упълномощени от нея лица от администрацията ѝ осъществяват контрол чрез проверки за спазване на Регламент (ЕС) 2016/679, която може да се извърши по жалба на заинтересовани лица съгласно ал. 4 на същия член. В чл. 12а, ал. 1 ЗЗЛД е формулирано и общото задължение за оказване на съдействие на Комисията при изпълнение на нейните задачи и правомощия.

В конкретния случай в хода на образувано административно производство с предмет видеонаблюдение и с пасивно легитимирана страна г-н А.М., която е редовно уведомена за производството, при издадена заповед за проверка с конкретен и ясно формулиран предмет, при своевременно уведомяване на ответника за проверката и връчване на копие от заповедта за извършването ѝ на задълженото лице - г-н А.М., последният отказва да съдейства на комисията за реализиране на контролните ѝ правомощия чрез осигуряване на достъп до помещения на администратора и средствата за обработване на личните данни, при което да се установят конкретните характеристики на обработването. В тази връзка и предвид недобросъвестното поведение на ответника в производството, продължителността на нарушението – повече от 7 месеца, отказа от съдействие на КЗЛД при упражняване на правомощията ѝ, опита за въвеждане в заблуждение на надзорния орган, непредоставяне на доказателства необходими за производството и опитите за неговото шиканиране, комисията счита, че са налице достатъчно доказателства за наличието на предпоставките по чл. 83, § 5, буква „д“ от ОРЗД за ангажиране на административно-наказателната отговорност на г-н А.М. и налагане на глоба като единствена пропорционална и целесъобразна мярка, за непредоставяне на

достъп в нарушение на задължението му по чл. 58, § 1, буква „е“ от ОРЗД.

По изложените съображения комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената на глоба следва да е в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) – размер много под средния предвиден в регламента за това нарушение.

При определяне на размера на глобата комисията счита, че не са налице смекчаващи обстоятелства, а само утежняващи такива предвид умисъла в действията на санкционирани и опита му да „шिकанира“ производството, да въведе в заблуждение надзорния орган и да го възпрепятства при изпълнението на възложените му от ОРЗД функции и разследване на жалбите с които е сезиран.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на констатираните нарушения, обществените отношения които засягат, комисията счита, че упражнените корективни правомощия по вид и размер безспорно отговарят на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби № ППН-01-628/20.08.2021 г. и ППН-01-160/28.02.2022 г. за основателни.

2. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ и за нарушение на чл. 5, § 1, буква „а“ и „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 издава разпореждане на А.М. да преустанови видеонаблюдението на обществени места и чужди имоти като демонтира камери № 1, 2 и 3 и ги препозиционира по начин и на място, които да не допускат в обхвата им да попадат имоти извън собствеността на администратора.

3. Срок за изпълнение на разпореждането – едномесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.

4. На основание чл. 83, § 5, буква „д“ от ОРЗД налага на А.М. в качеството му на администратор на лични данни, глоба в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за непредоставяне на достъп в нарушение на чл. 58, § 1, буква „е“ от ОРЗД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - П.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-677/2020 г.
София, 09.05.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 25.01.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-677/28.09.2020 г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от Р.К. срещу Министерство на вътрешните работи, с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни.

Жалбоподателят информира, че през 2005 г. е извършил нарушение на Закона за движение по пътищата, за което е отнето свидетелството му за управление на моторно превозно средство, като е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание.

Твърди, че няколко месеца преди сезиране на КЗЛД е спрял за проверка от полицаи, който го злепоставил пред работодателя, близки и приятели, като заявил, че в системата на МВР има данни за нарушението от 2005 г. Жалбоподателят счита, че след като са минали 15 години от нарушението личните му данни са обработени от МВР и се съхраняват незаконосъобразно и нецелесъобразно, за цели различни от тези за които са първоначално събрани. Допълва, че в тази връзка преди три месеца, на 17.06.2020 г., подал искане за заличаване на лични данни, на което не е получил отговор в законоустановения срок.

Моли комисията за проверка по случая и съдействие за заличаване на личните му данни и регистрация в АИС Централен полицейски регистър и в информационните фондове на МВР по АНП № ***/2005 г. и преписка № ***/2005 г.

Към жалба са приложени относими доказателства, в това число копие на заявление за заличаване на лични данни с дата 17.06.2020 г. с подател Р.К. и адресат Министъра на вътрешните работи на Република България; решение на Районен съд Б. от 24.11.2005 г. по АНП № ****/2005 г. за освобождаване от наказателна отговорност на жалбоподателя и налагане на административно-наказание глоба за нарушение на чл. 343б, ал. 1 от НК.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, министъра на вътрешните работи е информиран за образуваното по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения и да представи относими по случая доказателства, в това число заверено копие на подаденото от г-н Р.К. заявление за заличаване на лични данни, респективно отговора на същото и доказателства за дата и начина на връзването му на заявителя.

В отговор е депозирано становище за неоснователност на жалбата, подписано от юристконсулт Т., процесуален представител на министъра на вътрешните работи, съгласно приложено пълномощно.

Посочено е, че жалбоподателят е подал заявление с рег. № ****/18.06.2020 г. по описа на Главна дирекция "Национална полиция" (ГДНП), съдържащо искане на изтриване на негови лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР.

След извършване на проверка по депозираното заявление с писмо рег. № ***/20.07.2020 г., административната преписка по заявление с вх. № ***/2020 г. ведно със заявлението е изпратена по компетентност на ОДМВР София на основание чл. 15, ал. 1 ВР. чл. 14, ал.4 от Вътрешните правила за организация на работата в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР, утвърдени със Заповед рег.№ ***** на министъра на вътрешните работи по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР.

Установените от ГДНП единствени конкретни лични данни на заявителя, свързани с противодействие на престъпността и водени наказателни производства са за „извършител” по наказателно производство срещу него от 2005 г. по описа на РУ Б. - ОДМВР София.

На 23.08.2020 г. на електронния адрес на ГДНП (ел. поща ГДНП) е постъпило електронно съобщение от Р.К., съдържащо запитване относно произнасянето на администратора на лични данни по подаденото от Р.К. заявление на 18.06.2020 г. В отговор до заявителя е изпратено уведомление с рег. № ***/10.09.2020 г. по опис на ГДНП.

С писмо рег. № ***/20.07.2020 г. ГДНП е изпратила на ОДМВР София заявление рег. № ***/2020 от Р.К. След събиране на необходимата документация по административната преписка, вкл. и материали от районен съд и прокуратура, направеното чрез заявлението искане е разгледано. Директорът на ОДМВР София се е произнесъл с решение рег. № ***/05.10.2020 г. Констатирано е, че в заявлението си Р.К., изразява искане за заличаване на личните му данни, обработвани в АИС на МВР по случай от 2005 г., за конкретизирането на който прилага копие на РС – Б. В решението се сочи, че производството по отношение на искането за изтриване на лични данни, обработвани в МВР е по реда на чл. 42, ал. 1 във връзка с чл. 56, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, вр. чл. 25, ал. 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Посочено е, че заявлението по своето естество представлява искане за изтриване на лични данни по смисъла на чл. 56, ал. 2 от ЗЗЛД. Установено и прието е, че заявлението е депозирано писмено и лично от заинтересована страна, т.е. отговаря на чл. 9, ал. 1 и ал. 2 и съдържа необходимите реквизити по ал. 4 от Вътрешните правила за организация на работата в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техните лични данни в МВР (Вътрешни правила), утвърдени със заповед рег.№ ***** на министъра на вътрешните работи.

Искането, обективизирано в заявлението, е прието от директора на ОДМВР София за допустимо и основателно.

Установена е следната фактическа обстановка: ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б. е водено срещу Р.К. за управление на МПС след употреба на алкохол. С решение от 24.11.2005 г. по АНП № ***/2005 г. Б. районен съд признава Р.К. за виновен в това, че на 20.03.2005 г. като водач е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1.6 на хиляда, установено по надлежния ред – престъпление по чл. 343б, ал. от НК. С решението си съдът освобождава Р.К. от наказателна отговорност за горното деяние и му налага административно наказание глоба, както и го лишава от правоуправление за срок от 8 месеца, като зачита времето, през което е лишен от правоуправление по административен ред. Решението е влязло законна сила на 16.12.2005 г.

Предвид това, че Р.К. е освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78 а от НК и с оглед на това, че съгласно чл. 3, т.7 от Инструкция 8121з- 748/20.10.2014 г. освобождаването от наказателна отговорност по реда на чл. 78 а е изрично предвидено като основание за заличаване на лични данни е установено, че личните данни на Р.К. по посоченото ЗМ подлежат на изтриване.

В решение рег.№ ***/05.10.2020 г. на директора на ОДМВР София е посочено, че се изтриват данните на Р.К. обработвани в информационните фондове на МВР за ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ – Б. Решението е изпълнено на 06.10.2020 г. – данните в АИС, обработвани за Р.К. и посочени в заявлението са заличени. С писмо рег.№ ***/2020 г. екземпляр и препис от решението са пратени

до РУ – Б. за връчване на Р.К. на посещения от него в заявлението адрес. Видно от разписка УРИ ***/09.04.2021 по описа на РУ-Б. препис от решението е връчено на Р.К.

Намират жалбата за неоснователна с аргументи, че директорът на ОДМВР София се е произнесъл с решението, с което искането на Р.К. е удовлетворено, съхраняваните за него данни свързани със конкретното ЗМ са заличени. Решението е изпълнено на 06.10.2020 г., преди жалбата на Р.К. да бъде изпратена на министъра на вътрешните работи за изразяване на становище.

Твърди се, че личните данни на Р.К. са обработвани законосъобразно в информационните фондове на МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер. В допълнение е посочено, че обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на Регламент 2016/679, ЗЗЛД и ЗМВР. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗМВР регламентира, че органите на МВР съхраняват данните в срокове, определени от министъра на вътрешните работи. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инstrukция № **** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

Към становището са приложени относими доказателства в това число копие на заявление № ***/18.06.2020 г. и постановено във връзка с него решение № ***/05.10.2020 г. по описа на ОДМВР – София.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, посочено е пасивно легитимираната страна и дата на установяване на нарушението, с оглед което жалбата е редовна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя в информационните масиви на МВР относно извършено от него нарушение през 2005 г. и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни.

Комисията е сезирана на 28.09.2020 г. за твърдените нарушения, повече от три месеца след подаване на заявлението до министъра на вътрешните работи и преди произнасяне по заявлението и заличаване на данните, предвид което се налага извода, че жалбата е подадена срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата е подадена от физическо лице с правен интерес срещу надлежна страна – администратор на лични данни, каквото качеството министъра на вътрешните работи безспорно притежава по смисъла на чл. 4, ал. 7 от Общия регламент ЕС 2016/679 и изричната норма на чл. 29, ал. 1 от Закона за министерство на вътрешните работи.

Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби подадени от субект на данни срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица свързани с обработване на личните данни, като не е налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице основанията по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД за оставяне на жалбата без разглеждане като очевидно неоснователна и/или прекомерна.

По изложените съображения и при липса на отрицателните предпоставки по чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 19.10.2022 г. заседание на комисията жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Р.К. и ответна страна – министъра на вътрешните работи. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 25.01.2023 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. Жалбоподателят е информиран за депозирано от ответника писмено становище ППН-01-677#3/27.04.2021 г., заверено копие от което му е предоставено за запознаване.

На проведено на 25.01.2023 г. заседание на КЗЛД жалбата е разгледана по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-677/28.09.2020 г. е основателна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателя в информационните масиви на МВР относно извършено от него нарушение през 2005 г. и непроизнасяне в срок по заявление за заличаване на лични данни

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните в производството не е спорно, че в АИС на МВР от 2005 г. до дата на сезиране на КЗЛД 28.09.2020 г. се обработват лични данни на жалбоподателя „като извършител“ във връзка със ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б.

ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ- Б. е водено срещу Р.К. за управление на МПС след употреба на алкохол. С решение от 24.11.2005 г. по АНП № ***/2005 г. Б. районен съд признава Р.К. за виновен в това, че на 20.03.2005 г. като водач е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, а именно 1.6 на хиляда, установено по надлежния ред – престъпление по чл. 343б, ал. от НК. С решението си съдът освобождава Р.К. от наказателна отговорност за горното деяние и му налага административно наказание глоба, както и го лишава от правоуправление за срок от 8 месеца, като зачита времето, през което е лишен от правоуправление по административен ред. Решението е влязло законна сила на 16.12.2005 г.

Безспорно установено е, че жалбоподателят Р.К. е подал писмено заявление за заличаване на лични данни до министъра на вътрешните работи, заведено под рег. № *****/18.06.2020 г. по описа на Главна дирекция ”Национална полиция“ (ГДНП). Заявлението отговаря на задължителните законоустановени реквизити, видно от съдържанието му, същото им характера на заявление за заличаване на лични данни, както изрично е упоменато и в наименованието му. Адресат на заявлението е министъра на вътрешните работи - администратор на лични данни и задължено лице по смисъла на ЗМВР, Директива 2016/680 и Инструкция № ***** на МВР. Спазен е редът за подава посочен от администратора в чл. 12 от Вътрешните правила. Заявлението е конкретно и ясно, като изрично е посочена волята на заявителя - заличаване на личните му данни от информационните фондове на МВР по АНП ***/2009 г., преписка NB ***/2005 г., за ЗМ ***/2005 г. Посочено е правното основание за заличаване на личните данни и кратка фактическа обстановка, като в подкрепа на искането е приложено и копие на влязъл в сила акт на съда, сочен като основание за заличаването.

С Решение ***/05.10.2020 г. на директора на ОДМВР София искането за заличаване е прието за основателно и е взето решение за изтриване на личните данни на г-н Р.К. в информационните фондове на МВР за ЗМ ***/2005 г. по описа на РУ – Б. По данни на ответника решението е изпълнено на 06.10.2020 г., а заявителя е уведомен за изпълнението половин година по-късно - на 09.04.2021 г., видно от приложено по преписката заверено копие на разписка УРИ *****/09.04.2021 г.

Факт е, че към дата на произнасяне на КЗЛД по същество на спора администраторът е уважил искането на г-н Р.К. за заличаване на личните данни. Безспорно е обаче, че при надлежно упражнено

право на заличаване администраторът не е отговорил на заявлението, не е заличил данните в срока по чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД – два месеца от получава на искането, който срок изтича на 19.08.2020 г., предвид обстоятелството, че заявлението е получено на 18.06.2020 г.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във вр. с чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, респективно чл. 10, ал. 1 от Вътрешните правила за организация на работа в МВР по постъпили заявления от физически лица във връзка с обработването на техни лични данни в МВР, администраторът е длъжен в срок до два месеца от постъпване на заявлението да изтрие личните данни когато обработването е в нарушение на чл. 45, 49 или 51 или с цел спазване на законово задължение на администратора. Не са налице предпоставките за удължаване на срока (сложност и брой на исканията) посочени в чл. 53, ал. 3 от ЗЗЛД, респективно чл. 10, ал. 2 от Вътрешните правила, а и наличието на такива не се твърди от ответника и задължено лице – министъра на вътрешните работи.

В конкретния случай администраторът е допуснал нарушение на сочените разпоредби, доколкото произнасянето по заявлението е от 05.10.2020 г., а изтриването на данните от 06.10.2020 г., т.е. повече от три месеца и половина след постъпване на заявлението и след сезиране на КЗЛД за случая и образуване на настоящето административно производство, поради и което жалбата на г-н Р.К. е основателна. Произнасянето и предприемането на действия по заличаване след срока, макар и да удовлетворява искането на жалбоподателя, не може да санира нарушението, което е формално, доколкото длъжимите от администратора действия не са извършени в законоустановения срок – до 19.08.2020 г. Обстоятелството, че действията по заличаване на данните са предприети преди администраторът да получи копие от жалбата с която е сезирана КЗЛД също не променят факта на извършени нарушение доколкото за същото са релевантно сроковете от получаване на заявлението от администратора, а не наличието на образувано пред надзорния орган производство и уведомяването на страните за него.

Предвид предприетите от администратора действия по удовлетворяване на искането на субекта на данни комисията счита, че мерки за по чл. 58, § 2, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „ж“, „з“ и „й“ от ОРЗД са неприложими. В тази връзка намира като целесъобразна, ефективна и пропорционална на допуснатото нарушение налагането на имуществена санкция на администратора в размер на 2 000 лв. предвид препращащата нормата на чл. 85, § 3 от ЗЗЛД. При определяне на размера на санкцията като смекчаващи следва да се отчетат обстоятелствата, че се касае за нарушение на правата на едно лице, администраторът съдейства на комисията за изясняване на случая и предприемане на действия, макар и извън срока посочен в закона, за удовлетворяване на искането на субекта на данни. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „й“ от Регламента са неотнормисими доколкото се касае за администратор – орган на власт, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Основателни са и твърденията на жалбоподателя за незаконосъобразно обработване – съхранение на личните му данни в АИС на МВР след влязлото в сила 2005 г. съдебно решение, с което е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание.

Безспорно обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на Регламент 2016/679, ЗЗЛД и ЗМВР. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗМВР регламентира, че органите на МВР съхраняват данните в срокове, определени от министъра на вътрешните работи. Въз основа на тази разпоредба е издадена Инstrukция № ***** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер (Инstrukцията). Съгласно чл. 2 от Инstrukцията в МВР се изграждат информационни фондове, в които се обработват лични данни на лица във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер, като целта на обработка и съхранение е защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред.

В същата инструкция изрично е посочено, че съхраняваните лични данни се заличават при настъпване на някое от алтернативно посочените в чл. 3 обстоятелства, едно от които освобождаване на лицето за което се отнасят данните от наказателна отговорност с налагане на административно наказание (чл. 3, т. 7 от Инструкцията). Като изключение е предвидено, че разпоредбата не се отнася до лични данни на пострадали лица и заявители на престъпления, каквито качества жалбоподателя г-н Р.К. не притежава, доколкото видно от събраните по преписката доказателства, в частност Решение за заличаване, данните му се обработват в качеството му на „извършител“ във връзка с конкретното ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б.

Данните на жалбоподателя са събрани и се съхраняват до 16.12.2005 г. в информационните фондове на МВР законосъобразно във връзка с ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б., предвид обстоятелството, че същият е извършител на престъпление, в случая по 343 б от НК. Доколкото обаче с Решение от 25.11.2005 г. на Районен съд Б. г-н Р.К. е освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, същото влязло в сила на 16.12.2005 г., след тази дата и в продължение на 15 години данните му са съхранявани в информационните фондове на МВР без основание и в нарушение на принципа на „ограничение на съхранението“ посочен в чл. 45, ал. 5 от ЗЗЛД съгласно който личните данни следва да се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субекта на данни, не по-дълъг от необходимия за целите за които те се обработват – в конкретния случай във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК.

Според изричната норма на Инструкцията освобождаването на лицето от наказателна отговорност с налагане на административно наказание е основание за заличаване на данните и доколкото за заличаването не е посочен срок следва, че същото се извършва незабавно след настъпване на съответното обстоятелство. От текста на Инструкцията следва извода, че заличаването се извършва служебно, без да е обвързан администратора с нарочно искане от субекта на данни, поради и което следва извода че в продължение на 15 години, от 16.12.2005 г. до 06.10.2020 г. данните на жалбоподателя, в качеството му на „извършител“ във връзка с конкретното ЗМ ***/23.03.2005 г. по описа на РУ-Б., са съхранявани от МВР в информационните масиви в нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1 и 5 от ЗЗЛД, а именно незаконосъобразно - без основание и в нарушение на принципа на „ограничение на съхранението“.

Предвид констатираното нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 1 и 5 от ЗЗЛД комисията счита за целесъобразно издаването на разпореждане до администратора да съобрази операциите по изтриване на личните данни с разпоредбите на ЗЗЛД, специалния закон и подзаконови актове, като предприеме необходимите технически и организационни мерки включително по текущ, последващ и периодичен контрол и проверки относно настъпване на обстоятелствата по чл. 3 от Инструкция № **** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.

С оглед продължителността на нарушението комисията счита за ефективно и възпиращо налагането и на имуществена санкция на администратора за допуснатото нарушение, в допълнение към издаденото разпореждане, като счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието и предвид липсата на смекчаващи обстоятелства, наложената санкция следва да е в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) – размер много под средния предвиден в ОРЗД за това нарушение. Комисията счита, че наложената санкция ще има предупредително и възпиращо действие и ще допринесе за спазване от ответната страна на установения правов ред. Като освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че дължи необходимата грижа, предвидена в ЗЗЛД и Регламента и произтичаща от предмета му на дейност.

Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на констатираните нарушения, обществените отношения които засягат, комисията счита, че упражнените корективни правомощия по вид и размер безспорно отговарят на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба ППН-01-677/28.09.2020 г. за основателна.

2. На основание чл. 83, § 5 от Регламент ЕС 2016/679, във връзка с чл. 85, § 3 от ЗЗЛД налага на министъра на вътрешните работи имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 53, ал. 3 във връзка с чл. 56, ал. 3 от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 83, § 5 от Регламент ЕС 2016/679, във връзка с чл. 85, § 3 от ЗЗЛД налага на министъра на вътрешните работи имуществена санкция в размер на 2 000 лв. (две хиляди лева) за нарушение на чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД.

4. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ от ОРЗД и за нарушение на чл. чл. 45, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава разпореждане на министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни, да съобрази операциите по изтриване на личните данни с разпоредбите на ЗЗЛД, специалния закон и подзаконовни актове, като предприеме необходимите технически и организационни мерки включително по текущ, последващ и периодичен контрол и проверки относно изтриване на лични данни при настъпване на обстоятелствата по чл. 3 от Инструкция № *** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер.**

5. Срок за изпълнение на разпореждането тримесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните относими доказателства, в това число заверено копие на протокол за преглед и изтриване на личните данни с изтекъл срок за съхранение по чл. 3 от Инструкция № *** за определяне на срокове за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпления от общ характер от информационните фондове.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ ППН-01-464 /2021/ г.****София, 10.05.2023 г.**

Комисията за защита на личните данни в състав: председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 22.02.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент 2016/679 и чл. 40, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ разгледа по основателност жалба № ППН-01-464/16.06.2021 г.

Административното производство се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 38 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба на Т.Б. срещу Й.Д. с твърдения за незаконосъобразно разпространение на лични данни, изразяващо се в посочване на личните данни на Т.Б. /три имена, ЕГН и адрес/ в жалба срещу него, адресирана до Районна прокуратура. Жалбоподателят недоумява как полицейският служител Й.Д. се е сдобил с личните му данни, за да ги представи на прокуратурата, като прави искане да се извърши проверка.

На основание чл. 29, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи е изискано становище от министъра на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни в министерството. В отговора на МВР /писмо № ППН-01-464#6(21)/2022 г./ е посочено, че Т.Б. вече е сезирал със сходна жалба дирекция „Инспекторат“ на МВР, въз основа на която е извършена проверка по случая и не е установено Й.Д. да е използвал неправомерно данните на Т.Б. или да е злоупотребил със служебното си положение. Посочва се, че при съставянето на АУАН със сериен номер *** Й.Д. е имал качеството свидетел на нарушение на Закона за движение по пътищата /ЗДвП/. Установено е, че липсват достатъчно данни за неправомерно разгласяване на личните данни на жалбоподателя Т.Б. от страна на Й.Д. Прилага се дисциплинарната преписка, като се прави доказателствено искане за ограничаване достъпа на жалбоподателя до вътрешноведомствените справки, представляващи приложение 7 и 16, поради специфичния им характер.

Изискано е становище от Й.Д., който в свои отговори с рег. № *** и № *** посочва, че в качеството си на служител на МВР и в изпълнение на служебните си задължения е попаднал на лицето Т.Б. при налагането на глоба на същия по реда на ЗДвП. От това обстоятелство са последвали жалби срещу Й.Д. в МВР, както и осмиващи коментари в социалните мрежи от страна на жалбоподателя Т.Б. Посочва, че всички лични данни, които е упоменал при подаването на своята жалба до компетентната прокуратура, са тези, които е узнал при изпълнение на служебните си задължения по повод извършвания от същия контрол по реда на ЗДвП, както и във връзка със запознаване с жалби, възражения и сведения срещу него, представени от Т.Б. пред инспектората на МВР по повод жалба № *** срещу Й.Д. Заявява, че не е записвал каквито и да е лични данни на Т.Б. върху какъвто и да било носител, включително върху джобно тефтерче. Данните, които е използвал, е упоменал в жалбата си „по спомени“, въз основа на зачестилото запознаване с документация по жалбите на Т.Б. срещу него.

В допълнително постъпило становище № *** на Й.Д. се упоменава, че именно Т.Б. , след като е бил спрян за проверка на пътя от Й.Д. и неговия колега, е започнал да публикува снимки на Й.Д. в социалните мрежи с осмиващи коментари, след което е подал жалба до МВР – дирекция „Инспекторат“, по повод която е започнало дисциплинарно производство срещу Й.Д. В рамките на проведеното производство от Й.Д. са изискани сведения и обяснения достатъчно пъти, така че да бъде запознат с личните данни на жалбоподателя, които е обективирал в жалба до прокуратурата. Категорично заявява, че не съхранява лични данни на нито един гражданин, включително и на Т.Б., както и че не ги използва за цели, различни от изпълнение на служебните си задължения.

В становище на Министъра на вътрешните работи с рег. № *** се поддържа доказателственото искане за ограничаване достъпа на жалбоподателя по вътрешноведомствените справки, представляващи т. 7 и т. 16 от становище на МВР с вх. № ***.

На основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА Комисията е разгледала жалбата по редовност и допустимост на закрито заседание, проведено на 16.11.2022 г., в рамките на което са конституирани страните: Т.Б. – жалбоподател, Й.Д. – ответник, Министерството на вътрешните работи – заинтересована страна.

Констатирано е, че жалбата е редовна и допустима, като Комисията е сезирана с писмено искане, съдържащо данни за жалбоподателя, естество на искането, дата на узнаване на нарушението, лице, срещу което се подава жалбата, дата и подпис съобразно изискванията на чл. 29 от АПК и чл. 38а от ЗЗЛД.

Според чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент 2016/679 и по ЗЗЛД субектът на данни има право да сезира Комисията, която на основание чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента разглежда жалби, подадени от субект на данни, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно.

Жалбата е подадена от субект на данни с правен интерес – защита на свои субективни права, каквото е правото на защита на личните данни. Жалбата попада в компетентността на КЗЛД.

Жалбата е съобразена с изискванията за допустимост по чл. 27, ал. 2 от АПК, като са спазени процесуалните срокове за сезиране на Комисията съобразно чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, вр. с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Страните са надлежно уведомени за насроченото за 22 февруари 2023 г. открито заседание на КЗЛД. На проведеното заседание жалбоподателят и ответникът не се явяват и не се представляват. Заинтересованата страна МВР изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Поддържа доказателственото искане за ограничаване достъпа на жалбоподателя до справки по т. 7 и т. 16 от становище на МВР с вх. ***. Доказателственото искане е уважено от КЗЛД поради вътрешноведомствения специфичен характер на справките, както и поради това, че същите нямат отношение към процесния казус.

При така установеното от фактическа страна жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество се явява неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД, като същата е компетентен орган по смисъла на чл. 6 от ЗЗЛД.

Предмет на жалбата е твърдение за неправомерно обработване на лични данни чрез разкриването им пред прокуратурата.

Ответната страна Й.Д., в качеството си на физическо лице, е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента, като е обработвал личните данни на жалбоподателя посредством обективизирането им в жалба до местно компетентната районна прокуратура.

Твърденията в жалбата, че Й.Д. е извършил неправомерно обработване на лични данни поради обстоятелството, че ги е запомнил, не следва да бъдат уважени, тъй като запаметяването на лични данни от физическо лице само по себе си не представлява дейност по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679, същото не е забранено от закона, като от ограничения обем на лични данни и от сравнително краткия времеви интервал, изминал между запознаването с дисциплинарната преписка и подаването на жалба до Районна прокуратура, следва извод, че се касае именно за временно запомняне на информация за Т.Б., достатъчна да го индивидуализира, но същевременно в ограничен обем, така че да не се поставя под съмнение тезата на Й.Д. относно

възможността за запаметяване на данните на Т.Б.

Твърденията за записването на лични данни на полицейския служител в джобно тейфтерче, освен че са недоказани, се опровергават от извършената проверка в инспектората на МВР, в която надзорният орган няма повод да се съмнява.

Ответната страна, в качеството си на служител на реда, разполага с информация за индивидуализацията на Т.Б. на законово основание – по повод налагането на глоба на същия по реда на Закона за движение по пътищата, на която полицейският служител Й.Д. е присъствал в качеството си на свидетел, както и въз основа на защитата му в дисциплинарно производство, образувано по жалба до МВР с вх. № ***, в която Т.Б. се е индивидуализирал чрез трите си имена, ЕГН, адрес и телефонен номер.

Независимо от това, че по принцип използването на лични данни за целите на подаване на жалба до компетентен орган на власт не представлява действие по неправомерно разпространение, следва да се отбележи, че обемът от лични данни, с които Т.Б. е индивидуализиран, в качеството му на лице, срещу което се подава жалба № *** до Районна прокуратура, ex lege не е необходим за целите на съобщението по чл. 208, т. 1 от НПК, доколкото в последното следва да бъде посочен жалбоподателят, а не деецът, както и да се съдържа информация за извършеното деяние. За подателя на жалба до прокуратурата няма нормативно установено задължение да индивидуализира дееца, напротив – това е задължение на прокуратурата, като г-н Й.Д. следва да има предвид разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от НПК, според която, „достатъчно данни за образуване на досъдебно производство са налице, когато може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление“, т.е. разследването се извършва за конкретно деяние, независимо от лицето, посочено в жалбата като деец, а не се концентрира около отделна личност, като законово задължение за индивидуализиране на дееца в жалбата не само, че не съществува, но и задължение на прокуратурата е да установи кое лице ще бъде привлечено като обвиняем чрез съответните способности на НПК.

Независимо, че в полето „срещу“ на жалба № *** до Районна прокуратура подателят Й.Д. е посочил ненужни индивидуализиращи данни за лицето Т.Б. /според чл. 211, ал. 2 от НПК „за образуване на досъдебно производство не са нужни данни, от които могат да се направят изводи относно лицата, извършили престъплението, или относно правната му квалификация“/, което по принцип носи характеристиките на обработване на лични данни, извършено в нарушение на принципа на свеждане на данните до минимум по чл. 5, параграф 1, б. „в“ от Регламента, следва да се отбележи, че в действителност неправомерно обработване няма, доколкото целите са легитимни – подаване на жалба до прокуратурата, обусловени са от защита на субективни права на Й.Д., доколкото в обстоятелствената част на жалбата същият обосновава съмненията си за наличие на престъпление срещу личната му неприкосновеност и е счел за необходимо да индивидуализира Т.Б. именно чрез информацията, която е узнал за него, в качеството му на нарушител на пътя, като подробно посочва в жалбата си, че е спрял точно него за проверка, а не лице със същите имена, като впоследствие именно Т.Б. /индивидуализиран със същите лични данни, както и при проверката на пътя/ е започнал да се държи арогантно с него и да осмива личността му в социалните мрежи и по-конкретно във фейсбук групата „*****“, подхвърлял е реплики на Й.Д. и на колегата му при извършената проверка на пътя, че много добре знае кой е, че в личния си мобилен телефон има над 20 негови снимки, че както му е разлепил стъклата на колата, така ще му разлепи и пагоните, както и че има групичка от хора, които са му „големи фенове“ и ще види какво ще стане. Това поведение на Т.Б. е допринесло за всяване на основателен страх у полицейския служител, при и по повод изпълнение на служебните му задължения и функции, което от обективна страна носи признаците на квалифицирания състав на престъплението „закана“ спрямо длъжностно лице по чл. 144, ал. 2 от НК, поради което за Й.Д. съществува легитимен интерес от индивидуализиране на дееца пред прокуратурата именно по този начин, но само поради необходимостта от конкретизиране на изпълнителното деяние, предмет на жалбата, в съобщението по чл. 208, т. 1 от НПК, а не поради наличие на законово задължение за индивидуализиране на дееца.

Недвусмислено от жалба № *** до Районна прокуратура следва извод, че Й.Д. е сплашван именно в качеството му на длъжностно лице при и по повод изпълнение на служебните си задължения, поради което за същия е налице легитимен интерес от подаване на жалба до прокуратурата, съдържаща този обем от лични данни на Т.Б., чието право на защита на данните няма преимущество пред правото на Й.Д. да потърси защита пред надлежен орган на власт, като в настоящата хипотеза правото на неприкосновеност на личността, ненакърнимостта на човешкото достойнство и забраната за подлагане на унизително отношение /чл. 1, чл. 3 и чл. 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз/ са по-висши ценности в сравнение с правото на защита на личните данни /чл. 8 от ХОПЕС/, като с последното не е злоупотребено, доколкото личните данни не са прекомерни, представени са пред надлежен държавен орган и са употребени с легитимна цел и пропорционално.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Отхвърля като неоснователна жалба № ППН-01-464/16.06.2021 г., подадена от Т.Б. срещу Й.Д.

Решението може да се обжалва пред Административен съд – София-град чрез Комисията за защита на личните данни в 14-дневен срок от връчването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-404/2022 г.

София, 11.05.2023 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева, Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 15.03.2023 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент 2016/679 и чл. 40, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ разгледа по основателност жалба № ППН-01-404/23.06.2022 г. на И.В. срещу „С.” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба по смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, подадена от И.В. срещу „С.” ЕООД с ЕИК *****, с твърдения за неправомерно обработване на данните от личната карта на субекта на данни, изразяващо се в регистриране на неключен трудов договор по невъзникнало трудово правоотношение. В жалбата се посочва, че г-жа И.В. е кандидатствала за позицията „касиер”, полагала е труд в дружеството в рамките на един ден, за което не ѝ е представен договор и не ѝ е изплатено възнаграждение, но независимо от това дружеството е подало уведомление в НАП за наличие на сключен трудов договор, използвайки данните от личната ѝ карта. Узнала е за нарушението от Разпореждане № ***** на НОИ с информация за подадено уведомление по реда на чл. 62 от Кодекса на труда за сключен трудов договор със „С.” ЕООД на 08.05.2022 г., въз основа на което за жалбоподателката са възникнали последици във връзка с получаваното от същата обезщетение за безработица.

В съответствие с чл. 26, ал. 1 от АПК дружеството е уведомено за образуваното производство /писма № ППН-01-404#1/25.08.2022 г., № ППН-01-404#3/21.09.2022 г./, като са изискани становище и доказателства по случая.

Жалбоподателката е уведомена за образуваното административно производство, като в хода на процеса са ѝ предоставени възможности за изразяване на становища, възражения, доказателства и доказателствени искания /така напр. писмо № ППН-01-404#2/25.08.2022 г./.

При спазване на принципа на служебното начало, визиран в чл. 9, ал. 2 от АПК, е изискана информация от трети лица – НАП и НОИ. В отговор на ТД на НАП – София /писмо № ППН-01-404#6/03.11.2022 г./ се посочва, че дружеството „С.” ЕООД е подало уведомление за сключен трудов договор с г-жа И.В. на 08.05.2022 г. и уведомление за прекратяването му, считано от 12.05.2022 г., като от страна на дружеството няма подадени декларации за дължими осигурителни вноски за това лице. В писмо ППН-01-452#8/27.09.2022 г. на НОИ се посочва, че уведомлението за прекратяване на трудов договор е изпратено на 30.05.2022 г.

Жалбата е разгледана по редовност и допустимост на редовно заседание на КЗЛД на 30.11.2022 г., като страните /жалбоподател – И.В. и ответник – „С.” ЕООД/ са надлежно призовани за насроченото открито заседание за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбата е съобразена с изискванията за редовност на чл. 29 от АПК, чл. 38а от ЗЗЛД и чл. 28, ал. 1 от ПДКЗЛДНА. Комисията за защита на личните данни е сезирана с писмено искане, съдържащо данни за жалбоподателя, естество на искането, дата на узнаване на нарушението, лице, срещу което се подава жалбата, дата и подпис.

Жалбата е подадена от субект на данни с правен интерес. Същата попада в законоустановената компетентност на КЗЛД по чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата е допустима съобразно чл. 27, ал. 2 от АПК, включително е подадена в срока за сезиране на Комисията по чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, вр. с чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В допълнително представения срок за становище и доказателства е постъпило такова от ответника /писмо ППН-01-452#11(22)/06.01.2023 г./, в което се посочва, че г-жа И.В. е представила данните от личната си карта /три имена, ЕГН, номер на лична карта, постоянен адрес/ за започване на работа на длъжност „касиер”, поради което дружеството е изпратило уведомление до НАП. Поради това, че не се е стигнало до сключването на трудов договор, е изпратено уведомление за прекратяването му. Не се представят вътрешни правила за защита на данните. Представено е CV на жалбоподателката, получено през платформата Jobs.bg, с което същата е кандидатствала за длъжността „касиер”.

В отговор ППН-01-404#14/19.01.2023 г. жалбоподателката посочва, че не оспорва твърдението, че е кандидатствала през платформата Jobs.bg за длъжност „касиер” в „С.” ЕООД, но пояснява, че не е пожелала да сключи трудов договор с този работодател поради некоректно отношение. Не ѝ е предоставен трудов договор и не ѝ е изплатено възнаграждение. Управителката на търговския обект е направила снимка на личната ѝ карта, г-жа И.В. е работила цял ден на каса без да ѝ бъде предоставен трудов договор и без да бъде осигурена.

Дружеството не е предоставило съдействие въз основа на допълнителни писмени искания за информация и доказателства /ППН-01-404#16/03.02.2023 и ППН-01-404#18/10.03.2023/.

Съставен е протокол ППН-01-404#17/07.03.2023 г. относно обстоятелствата по чл. 10г от ЗЗЛД, предвид необходимостта от вземане предвид на евентуални специални потребности и налични ресурси на предприятието, в случай, че същото попада в категорията по чл. 3 от Закона за малките и средните предприятия /средносписъчният брой на персонала е по-малък от 250 души, като данни за годишен финансов отчет не са налични, поради което категоризация на предприятието не може да се извърши/.

На проведеното открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 15.03.2023 г. страните, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

В становище № ППН-01-404#21/17.03.2023 г. на администратора се представя справка по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за подадено уведомление с изх. № *** пред НАП. Същото не е връчено на жалбоподателката. Становището е представено след проведеното заседание, на което е взето решение по същество от надзорния орган, така че не би могло да бъде ценено с останалите доказателства, но независимо от това следва да се отбележи, че със същото не се представя информация, различна от служебно събраната по административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна жалбата е допустима и основателна.

На основание чл. 6 от ЗЗЛД Комисията е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на приложимото законодателство.

Предмет на жалбата е твърдение за обработване на лични данни в противоречие с Регламента от администратора „С.“ ЕООД с ЕИК ***** чрез съвкупност от дейности като събиране, съхранение, употреба и разкриване чрез предаване на лични данни на приходната администрация.

Обработваните лични данни са тези от личната карта на жалбоподателката, данни за трудовия ѝ и професионален опит, както и за образователен ценз, т.е. данни за икономическата и социо-културна идентичност на субекта на данни. Съхранението на личните данни на жалбоподателката, обективирани в нейната автобиография, не е ограничено със срок посредством вътрешни правила и процедури, така че да съответства на целите, за които са били първоначално събрани – кандидатстване и подбор за длъжността „касиер“. Тези данни за събрани изначално легитимно – за целите на кандидатурата на г-жа И.В. през платформата Jobs.bg, за което обстоятелство страните не спорят, но от липсата на представени доказателства, включително правила за защита на личните данни, остава неясно за какви цели и в какви срокове личните данни биват обработвани по-нататък.

Данните от личната карта на лицето са събрани без правно основание по смисъла на чл. 6, § 1 от Регламента /лицето не е предоставило свободно изразено, конкретно, информирано, недвусмислено и оттегляемо съгласие по смисъла на чл. 4, т. 11 от Регламента; не е налице сключен договор, а дори и да са налице преддоговорни отношения, същото не е доказано, а и не е от значение, доколкото данните от личната карта не са необходими в процеса за кандидатстване за длъжността „касиер“ в дружеството, обработвани са за целите на изготвяне на трудов договор и за предоставяне на невярна информация за сключен такъв пред НАП, т.е. в контекста на несъществуващо договорно правоотношение, което не е равнозначно на преддоговорни отношения по инициатива на субекта на данни; не са налице легитимни интереси или законово задължение, което да се прилага спрямо администратора; администраторът не е лице, упражняващо официални правомощия или действащо в хода на защита на жизненоважни интереси/.

Независимо от обработването на лични данни без основание, администраторът е могъл своевременно да поправи грешката си, като за целта е следвало да подаде уведомление за заличаване на уведомлението за сключен трудов договор по реда и в сроковете на чл. 7, т. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /"Наредбата"/, доколкото трудовото правоотношение се смята невъзникнало по аргумент от чл. 63, ал. 3, вр. с ал. 1 от КТ /работодателят не е представил на служителя екземпляр от двустранно подписан сключен трудов договор преди постъпване на работа, така че да възникне задължението за подаване на уведомление до НАП в тридневен срок на основание чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредбата/. Подадено е уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение на 30.05.2022 г., считано от 12.05.2022 г., т.е. същото е извършено в нарушение на 7-дневния срок по чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредбата, независимо, че в случая е следвало да се извърши анулиране, като и в двата случая обработването е извършено за период, надвишаващ необходимото, т.е. налице е нарушение на чл. 5, § 1, б. „д“ от Регламента. Превишен е и срокът за съхраняване на информация, представляваща лични данни, обективирана в автобиографията на лицето, доколкото същата е следвало да се изтрие незабавно, след

като е станало ясно, че лицето не желае да постъпи на работа при администратора, като за целите на отчетността по чл. 5, § 2 от Регламента това действие е следвало да се документира чрез съставяне на протокол или по друг подходящ начин.

За да бъде обработването законосъобразно, е необходимо да бъде сключен трудов договор със служителю и едва тогава, да се изпрати уведомление до приходната администрация, като според приложимата законова и подзаконова нормативна уредба тези действия се извършват преди постъпване на работа, а не след това. В случай, че лицето не се яви на работа, трудовото правоотношение се смята невъзникнало, в която хипотеза е необходимо да се изпрати уведомление за заличаване в тридневен срок на основание чл. 7, т. 1 от Наредбата, а не уведомление за прекратяване в 7-дневен или по-дълъг срок, каквато е настоящата хипотеза.

Горепосочените обстоятелства водят до извод за извършено нарушение на принципите по чл. 5 § 1, б. „а” и б. „д” от Регламента, както и за обработване в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679. Заключениею, че обработването е лишено от правно основание, съответства на постоянната практика на КЗЛД в сходни случаи /така напр. Решение № ППН-02-644(2021)/08.08.2022 г. на КЗЛД/.

На основание чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679 г. обработването е законосъобразно само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия, които в настоящата хипотеза не са налице:

- Не е налице хипотезата на предоставено съгласие по смисъла на Регламента. В случай, че администраторът иска да се позове на съгласието като нормативно основание за обработването на лични данни, същият следва да е способен са докаже, че то е свободно дадено, предоставено за изрични, конкретно указани и легитимни цели, както и че може да бъде оттеглено също толкова лесно, колкото и да бъде предоставено, което не е сторено в настоящата хипотеза. Ако бе така, след като жалбоподателката е отказала да сключи трудов договор, същата е следвало да може да оттегли съгласието си и личните ѝ данни да бъдат своевременно изтрети. В случая е станало точно обратното – обработването е продължило.

- Обработването не е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, доколкото трудов договор в законоизискуемата писмена форма не е сключен. В тази връзка, дейностите по разпространение на лични данни пред приходната администрация се явяват без законово основание, доколкото не е изпълнена формалната процедура, регламентирана в Наредба № 5/29.12.2002 г., въз основа на която следва да е налице писмена форма за действителност на трудовия договор, едва след сключването на който следва да се подаде уведомление до НАП, а при невявяването на работника или служителю, уведомлението следва да се заличи, а не да се пристъпи към подаване на уведомление за прекратяване.

- Обработването не е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Не са налице и останалите основания, визирани в същата разпоредба – обработването не е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважни интереси на субекта на данни или на друго физическо лице, не е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора, не е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна.

При така констатираното нарушение ефективни, възпиращи и пропорционални мерки биха била тези по чл. 58, пар. 2, б. “г” и б. “и” от Регламента.

На основание чл. 58, § 2, б. „г” от Регламента и за да бъде постигнат превантивен и поправителен ефект, следва да се разпореди на администратора „С.” ЕООД да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта въведе подходящи вътрешни правила и политики за защита на личните данни и осигури обучение на служителите, като представи доказателства за изпълнението.

На основание чл. 58, § 2, б. „г” от Регламента, за да бъде постигнат преустановителен ефект и съобразявайки липсата на основание за обработване и за съхранение на данните, е необходимо

администраторът да изтрие всички лични данни, събирани и съхранявани за жалбоподателката И.В., като за това действие бъде съставен протокол за унищожаване, подписан от поне двама свидетели.

Доколкото надзорният орган може по целесъобразност да кумулира горепосоченото корективно правомощие с имуществена санкция на основание чл. 58, § 2, б. „и” от Регламента, и при съобразяване на елементите по чл. 83, § 2 от Регламента се установява, че не са налице смекчаващи обстоятелства, но независимо от това нарушението е първо по ред, и за да може администраторът да поправи действията си, е достатъчно да се наложи санкция, близка до минималната.

Нарушението представлява обработване на личните данни на едно лице, на което е причинена вреда по смисъла на съображение 146 от преамбюла на Регламента, а именно: от справка, предоставена от НАП /писмо ППН-01-404#6/03.11.2022 г./, се установява, че няма данни за подадени декларации образец 1 и образец 6 за лицето И.В. за м. май 2022 г. от дружеството „С.” ЕООД, каквито са дължими от работодателя въз основа на подадената информация за сключен трудов договор от 08.05.2022 г. до 12.05.2022 г., а същевременно паричното обезщетение за безработица на г-жа И.В. е било прекратено и впоследствие възстановено /Разпореждане № 214-00-6260-1/25.05.2022 г./, въз основа на така предоставената информация от „С.” ЕООД.

Не е констатирано администраторът да е предприел действия за смекчаване на последиците за субекта на данни. Администраторът не представя доказателства за въведени технически и организационни мерки, както и за разписани вътрешни правила и процедури за защита на личните данни, въпреки изричните писмени искания за предоставяне на такива. Не става ясно какъв е предвиденият срок за съхранение на личните данни на жалбоподателката, кои и колко лица имат достъп до същите и въз основа на какви основания, както и какви са целите на обработването.

Администраторът не е оказал в достатъчна степен съдействие на надзорния орган съобразно дължимото такова на основание чл. 12а, ал. 1 от ЗЗЛД. Същият не е отговорил на изрични писмени запитвания /ППН-01-404#1/25.08.2022 г., ППН-01-404#3/21.09.2022 г., ППН-01-404#10/13.12.2022 г., ППН-01-404#12/11.01.2023 г., ППН-01-404#16/03.02.2023 г., ППН-01-404#18/10.03.2023 г./, а с предоставените становища /ППН-01-404#11/06.01.2023 г. и ППН-01-404#21/17.03.2023 г./ не се отговаря конкретно на поставените въпроси.

Администраторът няма констатирани предишни нарушения, доколкото срещу същия няма други производства в Комисията за защита на личните данни. Не е установено обработване на специални категории лични данни по смисъла на чл. 9, § 1 от Регламента. Нарушението е станало известно на надзорния орган по жалба на субекта на данни.

В случая пропорционална, възпираща и ефективна имуществена санкция, но и такава отговаряща на принципа на съразмерност, така че с изпълнението на санкцията да не се засягат законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, е санкция от минимален порядък. Санкцията следва да не възпрепятства стопанската дейност на дружеството, но същевременно следва да може да осъществи присъщия ѝ възпиращ ефект, който е постижим със санкция именно в минимален размер, доколкото администраторът няма други констатирани нарушения, и съобразявайки това, че санкцията се кумулира с разпореждането по чл. 58, § 2, б. „г” от Регламента.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява Жалба № ППН-01-404/23.06.2022 г. на И.В. срещу „С.” ЕООД с ЕИК *** за основателна за нарушение на чл. 5 § 1, б. „а” и б. „д” и чл. 6, § 1 от Регламент 2016/679.**

2. На основание чл. 58, § 2, б. „г” от Регламента издава разпореждане на администратора „С.” ЕООД с ЕИК *** да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като това стане по следните начини:**

2.1.1. да приеме вътрешни правила и политики за защита на личните данни, да въведе подходящо обучение на служителите, като представи доказателства за изпълнение на разпореждането в едномесечен срок от влизане в сила на решението;

2.1.2. да изтрие всички лични данни, събирани и съхранявани за жалбоподателката И.В., като обективира това действие в протокол за унищожаване, подписан от поне двама свидетели, както и да представи доказателства за изпълнение на разпореждането в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

3. Налага имуществена санкция в размер на 2 500 лв. на основание чл. 58, § 2, б. „и”, вр. с чл. 83, § 5, б. „а” от Регламент 2016/679.

Имуществената санкцията следва да бъде изплатена в 14-дневен срок, считано от влизане в сила на настоящото Решение, по следната банкова сметка на КЗЛД в БНБ:

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Титуляр: Комисия за защита на личните данни

БУЛСТАТ 130961721.

В случай, че санкцията не бъде изплатена в горепосочения срок, ще бъдат предприети действия по принудително изпълнение.

Настоящото решение може да бъде обжалвано пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № РД-01-102/2023 г. гр. София, 28.06.2023 г.

ОТНОСНО: *Длъжности на пряко подчинение на органите на изпълнителната власт – „длъжностно лице по защита на данните” и „служител, отговарящ за разглеждането на сигнали” по ЗЛПСПОИН*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, разгледа при условията на чл. 12 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация писмо с вх. № РД-01-102/15.06.2023 г. от главния секретар на Министерския съвет (МС) на Република България. В писмото се посочва, че Администрацията на Министерския съвет (АМС) е ангажирана пряко с координацията и наблюдението по установяването на законосъобразна и ефективна структура на държавната администрация. От МС изразяват мнение, че изграждането на максимално унифицирани структура и процеси на администрациите е основна предпоставка за постигане на тяхната ефективност. Съгласно действащата нормативна уредба административните структури следва да са изградени съобразно Закона за администрацията (ЗАдм) и съответните специални закони. Такива са напр. Законът за защита на личните данни (ЗЛД) и Законът за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (ЗЛПСПОИН), които въвеждат фигурите съответно на „длъжностно лице по защита на личните данни” и на „служител, отговарящ за разглеждане на сигнали”.

От МС предвиждат изготвянето на последващи инструкции към органите на изпълнителната власт за законосъобразно, целесъобразно и потенциално унифицирано вътрешно структуриране на администрациите, които ги подпомагат. С оглед на това се обръщат към КЗЛД с искане за становище по следните въпроси:

1. Относно изложеното в искането виждане на АМС относно вътрешното позициониране на „длъжностното лице по защита на личните данни”; и

2. На кои звена/длъжности следва да бъде възложена функцията на „служител, отговарящ за разглеждане на сигнали по ЗЛПСПОИН”, при отчитане на факта, че в част от администрациите има създадени инспекторати по ЗАдм, докато в останалата част изграждането на такива звена не е предвидено от закона.

По т. 1 АМС смята, че позицията „длъжностно лице по защита на личните данни” не следва да се обособява на пряко подчинение на ръководителя на администрацията извън общата и специализираната администрация. От МС посочват, че функцията на това длъжностно лице следва да се поеме от служител – част от дирекция от общата или специализираната администрация, както и че не следва неговите функции специално да се описват в устройствения правилник. Изложени са и мотиви:

От АМС посочват, че съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗАдм администрацията е обща и специализирана, според разпределението на дейностите, които извършва при подпомагане на органа на държавна власт. За извеждането на длъжност или звено извън общата или специализираната администрация е необходимо подобна възможност да е уредена в закон.

Според виждането на АМС ЗЛД не изисква създаване на длъжност „длъжностно лице по защита на личните данни” на пряко подчинение на органа, извън общата и специализираната

администрация. Съгласно чл. 69 от ЗЗЛД „администраторът на лични данни определя длъжностно лице по защита на данните въз основа на неговите професионални качества и по-специално въз основа на експертните му познания по законодателството и практиките в областта на защитата на личните данни и способността му да изпълнява задачите по чл. 70. Едно длъжностно лице по защита на данните може да е определено съвместно за няколко администратори, като се отчитат организационната им структура и мащаб”. От разпоредбата става ясно, че:

- Не е задължително лицето по защита на личните данни да бъде част от персонала на администратора. Лицето по защита на личните данни може да бъде част от персонала, но може и да е външен субект, който изпълнява своите задължения въз основа на сключен договор. Затова администраторите нямат задължение да назначават специално такъв служител, а са длъжни само да определят лице, което да изпълнява функциите на служител по защита на данните.

- Няма пречка служителят, определен от администратора за лице по защита на данните, да изпълнява и други функции в рамките на организацията. Условието, при които се определя или назначава лице по защита на личните данни, са изцяло в преценката на администратора на лични данни.

От АМС считат, че тъй като няма изисквания лицето, определено да изпълнява функциите на „длъжностно лице по защита на личните данни” да е извън общата и специализираната администрация, то най-ефективното и в същото време законосъобразно решение е функциите на това лице да бъдат възложени на служител от съществуващите дирекции от общата или специализираната администрация.

По т. 2 АМС смята, че „служител, отговарящ за разглеждане на сигнали по ЗЗЛПСПОИН” не следва да се обособява като отделна длъжност на пряко подчинение на ръководителя на администрацията извън общата и специализираната администрация. Излагат се мотиви, че функцията на това длъжностно лице следва да се поеме от служител от съществуващо вътрешно звено, както и че не следва неговите функции специално да се описват в устройствения правилник. От АМС намират за удачно в администрациите, в чиято структура са създадени инспекторати, функциите по разглеждане на сигнали да бъдат възложени на служители от инспектората, а в останалите случаи на служител от дирекция от общата или специализираната администрация. В писмото се посочва също, че организацията на работата със сигналите следва да се определи в раздела „Организация на работа” в устройствените правилници.

Правен анализ:

Фигурата на длъжностното лице по защита на данните се регламентира с Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД). Цитираните в искането разпоредби (чл. 69 и чл. 70) от ЗЗЛД се отнасят за определянето на длъжностното лице по защита на данните в структурите на компетентните органи по смисъла на Директива (ЕС) 2016/680¹ (т. нар. Полицейска директива).

Според чл. 37, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 определянето на длъжностно лице по защита на данните се изисква задължително в три конкретни случая:

а) когато обработването се извършва от **публичен орган или структура**;

б) когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в операции по обработване, които поради своето естество, обхват и/или цели изискват редовно и систематично мащабно наблюдение на субектите на данни; или

¹ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета е транспонирана в националното ни законодателство с Глава осма от ЗЗЛД (чл. 42 – чл. 83), както и с отделни разпоредби от ЗМВР

в) когато основните дейности на администратора или обработващия лични данни се състоят в мащабно обработване на специалните категории данни или на лични данни, свързани с присъди и нарушения.

Определянето на длъжностно лице по защита на данните е задължително също така и за компетентни органи по чл. 32 от Директива (ЕС) 2016/680 (съответно чл. 69 – 70 от ЗЗЛД). В този смисъл са и *Насоки за длъжностните лица по защита на данните на Европейския комитет по защита на данните* (приети на 13 декември 2016 г. и последно преразгледани и приети на 5 април 2017 г.). Макар въпросните насоки да се отнасят към длъжностните лица по защита на данните съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, по аналогия, те също са приложими и за длъжностните лица по защита на данните съгласно Директива (ЕС) 2016/680. Това разграничение се налага единствено поради факта, че функциите на длъжностните лица по защита на данните в структурите и за целите на компетентните органи по смисъла на Директива (ЕС) 2016/680, съответно Глава осма от ЗЗЛД, не могат да се изпълняват от външни за компетентния орган лица. Допуска се единствено едно длъжностно лице по защита на данните да бъде назначено съвместно за няколко компетентни органа, като се отчитат организационната им структура и мащаба им (арг. чл. 32, пар. 3 от Директива (ЕС) 2016/680 и съответно чл. 69, ал. 2 от ЗЗЛД).

Според чл. 37, пар. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 длъжностното лице по защита на данните може да е:

- член на персонала (вътрешно), включително, но не само:
 - ✓ на самостоятелно обособена длъжност „длъжностно лице по защита на данните” с пълно работно време;
 - ✓ на длъжност с непълно работно време в повече от един административен орган;
 - ✓ по съвместителство, при спазване на ограниченията за това по Закона за държавния служител или Кодекса на труда;
 - ✓ по възлагане на функции със заповед в рамките на административната структура и др.
- да изпълнява задачите си въз основата на договор за услуги с администратора или обработващия (външно), с изключение на длъжностното лице, определено в компетентен орган по смисъла на Директива (ЕС) 2016/680.

В този дух са и Указанията на КЗЛД относно изпълнението на задължението на администраторите и обработващите лични данни за уведомяване на КЗЛД при определяне на длъжностно лице по защита на данните, публикувани на официалния сайт на Комисията, секция „Длъжностно лице по защита на данните” (https://www.cdpd.bg/?p=sub_rubric&aid=249).

Съществен елемент от статута на длъжностното лице по защита на данните е неговата независимост. Съгласно чл. 38, пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторите/обработващите лични данни са длъжни да гарантират, че ДЛЗД² „не получава никакви указания във връзка с изпълнението на тези задачи” и „се отчита пряко пред най-висшето ръководно ниво на администратора или обработващия лични данни”. С нормите на съображение (97) и чл. 38, пар. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 се очертават характерните особености на длъжността на ДЛЗД – „да изпълнява своите задължения и задачи независимо” и функциите му „да не водят до конфликт на интереси”, независимо дали ДЛЗД е член на персонала на администратора/обработващия, дали съвместява длъжността или изпълнява задачи по договор за услуги. Направените уточнения налагат ДЛЗД да е лице, различно от администратора/обработващия, както и от лицата, които определят целите и средствата за обработването на лични данни при съответния администратор/обработващ (като напр. ръководителя на административния орган, главен/изпълнителен директор, главен оперативен директор, главен финансов директор, главен медицински директор, ръководител на маркетингов отдел, ръководител на отдел „Човешки ресурси” или ръководител на ИТ отдел, но също така и други функции по-надолу в организационната структура, ако въпросните длъжности или функции са

2 ДЛЗД – длъжностно лице по защита на данните

свързани с определяне на целите и средствата за обработване на данните). Също толкова важно е ДЛЗД да бъде защитено от несправедливо уволнение или прекратяване на договора за услуги, когато добросъвестно изпълнява функциите и задачите, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679. Тази мярка гарантира независимостта на ДЛЗД.

Независимо от това как е определено ДЛЗД (вътрешно или външно за административния орган), по отношение на възложените му функции като такова, администраторът трябва да осигури неговата функционална независимост. Когато изпълнява функциите на ДЛЗД, служителят „*не получава никакви указания във връзка с изпълнението на тези задачи*” и „*се отчита пряко пред най-висшето ръководно ниво на администратора или обработващия лични данни*”, т.е. в това си качество той не може да бъде подчинен на други административни ръководители освен на висшето ръководство на административния орган.

Няма нормативно задължение функцията на ДЛЗД да се урежда в устройствения правилник на административния орган, тъй като същата е уредена в Регламент (ЕС) 2016/679 (чл. 37 – 39). Функцията на ДЛЗД следва да е изведена от структурата на общата и специализираната администрация на административния орган и да е пряко подчинена на най-висшето ръководство, т.е. това не е нова структура, а единствено функционална обособеност. Напр. лице, назначено на експертна длъжност в общата или специализираната администрация на административния орган и определено със заповед да изпълнява и функциите на ДЛЗД се отчита съответно на:

- прекия си ръководител в структурното звено на администрацията, където е назначен - за функциите по експертната си длъжност, а
- пряко на най-висшето ръководство - за функциите си на ДЛЗД.

Както правилно е посочено в искането, за извеждането на длъжност или звено извън общата или специализираната администрация е необходимо подобна възможност да е уредена в закон. В случая това е Регламент (ЕС) 2016/679. Особено важно е, когато лицето, определено да изпълнява функциите на ДЛЗД и заема такава самостоятелно обособена длъжност, същата да е извън структурата на общата или специализираната администрация. В останалите хипотези на изпълнение на тази функция (съвместителство, по заповед, на непълно работно време, в повече от един администратор и т.н.), тя е само функционално обособена.

Следва да се вземе предвид, че с писмо рег. № АПО-20-13/17.10.2017 г. до министъра на труда и социалната политика КЗЛД изрази становище със същите мотиви относно включването на длъжността „ДЛЗД” в Националната класификация на професиите и длъжностите.

По отношение т. 2 от искането относно „служителя, отговарящ за разглеждане на сигнали по ЗЛПСПОИН” трябва да се има предвид следното:

Съгласно чл. 14, ал. 2 от ЗЛПСПОИН служители, отговарящи за разглеждането на сигнали, **може** да са длъжностните лица в структурата на всеки от задължените субекти по чл. 12, ал. 1, натоварени с обработването и защитата на лични данни. Преценката е на работодателя – задължен субект по закона. Задължените субекти по ЗЛПСПОИН, които нямат задължение по чл. 37 от Регламент (ЕС) 2016/679 за определяне на лице, натоварено с обработването и защитата на лични данни, определят друг служител, отговарящ за разглеждането на сигнали. В този смисъл, няма пречка функцията на служител, отговарящ за разглеждането на сигнали по ЗЛПСПОИН да бъде възложена на инспектор/и или друг/и служител/и от инспекторатите по ЗАДМ. Също така няма правна пречка тези функции да бъдат възложени и на друго лице от администрацията, стига да се гарантира неговата независимост при разглеждането на сигналите и да не е в конфликт на интереси в тази хипотеза.

Независимо от административното йерархично подчинение между дадени структури, техни подразделения или звена в администрацията (напр. министерство и изпълнителна агенция; община и общински предприятия или детски градини и др. под.), за възникване на задължението за изграждане и поддържане на вътрешен канал по ЗЛПСПОИН, определящо е качеството „самостоятелен работодател” по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗЛПСПОИН на съответната структура, отделение или звено и броя служители, а не йерархичната субординация в организацията, правно-организационната

форма или това кой избира/назначава и освобождава ръководителя ѝ.

Следва да се има предвид, че *per argumentum a contrario* от чл. 14, ал. 5 от ЗЗЛПСПОИН, не се допуска задължени субекти по чл. 12, ал. 1, т. 1 (т.е. работодатели в публичния сектор) от същия закон, да възлагат функциите по приемане, регистриране и разглеждане на сигнали по ЗЗЛПСПОИН на физически или юридически лица, извън тяхната структура. Вследствие на това, в случай че административният орган се ползва от услугите на външно ДЛЗД, то не може да изпълнява функциите на служител, отговарящ за разглеждането на сигнали по ЗЗЛПСПОИН.

Задължените субекти по ЗЗЛПСПОИН следва да изработят и приемат свои правила и процедури за приемане, регистриране и разглеждане на устни и писмени сигнали по смисъла на този закон.

По тези съображения и на основание чл. 58, пар. 3, б. „б” от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни и чл. 51, т. 2 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация и § 7 от Заключителните разпоредби на ЗЗЛПСПОИН и чл. 25а, ал. 1, т. 10 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. При задължителното определяне на длъжностно лице по защита на данните (ДЛЗД) от администратор/обработващ лични данни – публичен орган, последният е длъжен да осигури и гарантира неговата независимост и липса на конфликт на интереси, независимо от структурното му позициониране в рамките на администрацията на този орган. За да се изпълни това изискване неговата фигура следва да е функционално обособена извън структурата на общата и специализираната администрация и да е пряко подчинена на най-висшето ръководство на публичния орган.

2. Съгласно чл. 14, ал. 2 от ЗЗЛПСПОИН служители, отговарящи за разглеждането на сигнали, **може** да са длъжностните лица по защита на данните в структурата на всеки от задължените субекти по чл. 12, ал. 1 от същия закон. Няма пречка функцията на служител, отговарящ за разглеждането на сигнали по ЗЗЛПСПОИН да бъде възложена на инспектор/и или друг/и служител/и от инспекторатите по ЗАДм. Също така няма правна пречка тези функции да бъдат възложени и на друго лице от администрацията, стига да се гарантира неговата независимост при разглеждането на сигналите и да не е в конфликт на интереси в тази хипотеза.

Изборът на най-подходящите лица или звена в рамките на задължения субект от публичния сектор по ЗЗЛПСПОИН, които могат да бъдат определени за компетентни да разглеждат сигнали и да предприемат последващи действия по тях, зависи от структурата на субекта, но във всеки случай тяхната функция следва да е такава, че да гарантира независимост и липса на конфликт на интереси. В този смисъл, тяхната дейност трябва да е функционално обособена и да не се засяга от йерархичното подчинение в рамките на общата и специализираната администрация на съответния орган.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (103) 2023 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cpdf.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759